

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud ve Strakonících rozhodl samosoudcem Mgr. Romanem Šustrem v hlavním líčení dne 18. prosince 2017 ve Strakonících, **t a k t o :**

Obžalovaný

[redacted]
nar. [redacted] bytem [redacted] invalidní důchodce, občan ČR, se podle § 226 písm. a) trestního řádu

z p r o š ť u j e

obžaloby státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství ve Strakonících č. j. ZT 176/2017-20 ze dne 4. října 2017, kterou mu bylo kladeno za vinu, že

v nočních hodinách dne 23. 5. 2017, v [redacted] na adrese [redacted] okres Strakonice, kde žil ve společné domácnosti se [redacted] nar. [redacted] [redacted] ji přiměl k pohlavnímu styku prsty tím, že ji přehodil deku přes obličej, strhnul jí košili, roztáhl jí nohy, a sahal jí prsty do přirození, když se bránila tak ji k pohlavnímu styku donutil se slovy "koukej si to tam nechat nebo dostaneš přes držku", poté ji donutil otočit se na kolena, opětovně jí sahal prsty do přirození a následně si ji fotil nahou na svůj mobilní telefon, tedy měl jiného pohrůžkou násilí donutit k pohlavnímu styku, čímž měl spáchat přečin znásilnění podle § 185 odst. 1 trestního zákoníku,

neboť nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž je obžalovaný stíhán.

Podle § 129 odst. 2 trestního řádu neobsahuje tento rozsudek písemné odůvodnění, neboť se po jeho vyhlášení státní zástupkyně a obžalovaný vzdali práva odvolání a prohlásili, že netrvají na vyhotovení odůvodnění, a obžalovaný prohlásil, že si nepřeje, aby v jeho prospěch podaly odvolání jiné oprávněné osoby.

Poučení: Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 8 dnů od doručení jeho písemného vyhotovení, prostřednictvím Okresního soudu ve Strakoniciích ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích (§ 248 odst. 1 tr.ř., § 251 tr.ř., § 252 tr.ř.).

Odvolání mohou podat státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody, a tyto osoby i proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí (§ 246 tr.ř.).

V neprospěch obžalovaného může rozsudek v téže lhůtě napadnout odvoláním jen státní zástupce; toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody, má toto právo též poškozený, který uplatnil právo na náhradu škody (§ 247 odst. 1 tr.ř.).

Ve prospěch obžalovaného mohou v téže lhůtě podat odvolání kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch podat odvolání též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce (§ 247 odst. 2 tr.ř.). Ve prospěch mladistvého může podat odvolání, a to i proti jeho vůli, příslušný orgán sociálně-právní ochrany dětí (§ 72 odst. 1 zákona č. 218/2003 Sb.).

Odvolání musí být ve lhůtě uvedené v § 248 nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně podle § 251 také odůvodněno tak, aby bylo patrné v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které mu předcházelo (§ 249 tr.ř.).

Ve Strakoniciích dne 18. prosince 2017

Za správnost vyhotovení:
Marie Kozlíková

Mgr. Roman Šustr v. r.
samosoudce

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud ve Strakoniciích rozhodl v hlavním líčení konaném dne 8. 4. 2015 v senátě složeném z předsedy JUDr. Tomáše Uldricha a přísedících Josefa Novotného a Zuzany Kapounové **t a k t o :**

Podle § 226 písm. a) trestního řádu se obžalovaný:

[redacted]
nar. [redacted] ve [redacted] trvale bytem [redacted] okres [redacted] s adresou pro účely doručování [redacted] u sestry [redacted]

z p r o š t ů j e obžaloby pro skutek spočívající v tom, že

v přesně nezjištěné době, nejméně od 20. 4. 2007 do listopadu 2013, v místě jejich tehdejšího společného bydliště v okrese [redacted] zejména na adresách [redacted] [redacted] týral svou družku [redacted] nar. [redacted] která s ním žila ve společném obydlí, a to zejména tak, že

s četností dvakrát až třikrát měsíčně ji fyzicky napadal, a to tak, že ji fackoval, bil pěstmi do obličeje, kopal do ní až do doby, kdy zůstala bezvládně ležet na zemi, nebo než se jí podařilo z místa utéct, přičemž poškozená ze strachu nevyhledala lékařské ošetření a ani nečinila oznámení na Policii ČR, a dále

minimálně ve čtyřech případech, a to ve dvou případech na adrese [redacted] a ve dvou případech na adrese [redacted] vykonal soulož s poškozenou [redacted] nar. [redacted] i přes výslovný nesouhlas poškozené, a to tím způsobem, že jí nejprve řekl, že chce po ní sex, a když s tímto nesouhlasila, začal ji slovně napadat, dal jí ránu pěstí do obličeje, srazil ji na zem a řekl jí, že pokud mu nedá sama, že si to vezme sám, poté ji zvedl na postel a přes její slovní

a fyzický odpor poškozené, tuto vysvlékl a vykonal na ní soulož, a poté jí sdělil, aby si vše zapamatovala, že pokud s ním nebude chtít spát, tak bude takto dostávat, přičemž poškozená se poté v dalších případech, minimálně dvakrát za měsíc, ze strachu podvolila souloži s obviněným [REDAKCE] kdy věděl, že se jedná o nedobrovolný pohlavní styk,

kvalifikovaný jako zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) trestního zákoníku, spáchaný v jednočinném souběhu se zločinem znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku.

O d ů v o d n ě n í

Obžalovanému [REDAKCE] bylo obžalobou kladeno za vinu ve výroku uvedené jednání kvalifikované jako zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) trestního zákoníku spáchaný v jednočinném souběhu se zločinem znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku.

Obžalovaný [REDAKCE] u hlavního líčení popřel, že by se dopustil jednání, které je mu kladeno za vinu. Uvedl, že s poškozenou [REDAKCE] žil asi od roku 2002. Bydleli spolu na různých adresách ve [REDAKCE] později se přestěhovali do [REDAKCE]. Jejich vztah byl běžný, nehádali se často, žili spolu dobře. Problémy vždy nastaly v okamžiku, kdy jim došly peníze. Pokud měli peníze, bylo vše v pořádku. Když peníze došly, poškozená pokaždé utekla od něho pryč. Pak se zhruba za čtrnáct dní až měsíc k němu znovu vrátila. Po celou dobu žili ze sociálních dávek. Pokud se v jejich vztahu hádali, bylo to kvůli útekům poškozené. Pakliže během hádek padly facky, bylo to vzájemné. Popřel, že by poškozenou kopal či že by ji bil do hlavy. Také mezi nimi nebyl žádný problém po sexuální stránce. Pokud spolu souložili, nikdy to nebylo proti vůli poškozené. V této souvislosti obžalovaný popřel, že by ve čtyřech případech poškozenou znásilnil, nikdy jí nevyhrožoval, s její maminkou vycházel normálně. Upřesnil, že Okresním soudem v Jeseníku byl odsouzen za to, že v [REDAKCE] poškozené spálil věci. Tehdy dostal nerva a důvodem spálení věcí byla skutečnost, že poškozená opětovně chtěla utéct, čemuž chtěl zabránit.

Doplnil, že v roce 2012 byl po dobu dvanácti měsíců ve výkonu trestu, kam nastoupil v říjnu 2011. Po propuštění z výkonu se asi měsíc zdržovali ve [REDAKCE] a poté se společně s poškozenou přestěhovali na Moravu, kde zůstali asi do roku 2014, střídavě v obci [REDAKCE]. Před nástupem do výkonu trestu bydleli ve [REDAKCE] na různých adresách.

K osobním poměrům uvedl, že v současné době se zdržuje ve [REDAKCE] u své sestry, nikde nepracuje, je veden na úřadu práce a pobírá sociální dávky ve výši cca 3.500 Kč.

Poškozená [REDAKCE] vypověděla, že s obžalovaným [REDAKCE] žila od roku 2002 do roku 2014 v družském poměru. Zpočátku bydleli ve [REDAKCE] u sestry obžalovaného, později ve [REDAKCE] na dalších adresách. Od roku 2007 do nástupu obžalovaného do výkonu trestu bydleli ve [REDAKCE]. Když se obžalovaný vrátil z výkonu, tak se po krátké době přestěhovali na Moravu. K obžalovanému uvedla, že není špatný člověk, nesmí se však napít. V takovém případě je agresivní. Za období 2007-2013 ji nejméně třikrát až čtyřikrát uhodil. Vzápětí dodala, že to bylo třikrát měsíčně. K dalším dotazům na stejnou otázku uvedla, že se tak dělo často, že neví, kolikrát to bylo, někdy i čtyřikrát do měsíce, podle toho, jak obžalovaný pil. Popřela, že

by se s obžalovaným vzájemně fackovali. Také se stalo, že ji kopal, určitě to bylo tak třikrát. Poškozená doplnila, že dvanáct let obžalovanému vše tolerovala, když se rozešli, tak s tím bohužel šla na policii. U lékaře nikdy s uvedenými problémy nebyla. Také potvrdila, že stejné jednání obžalovaného již bylo v minulosti Okresním soudem ve Strakonici řešeno, tehdy všechno zapřela, řekla, že to není pravda. Doplnila, že nikdy na obžalovaného po hádce nepodala trestní oznámení, nikdy po napadení nevyhledala lékaře. S obžalovaným žili ze sociálních dávek, ona občas chodila přivydělávat si brigádně. Potvrdila, že za období společného soužití obžalovaného několikrát opustila, bylo tak vždy po hádce nebo když se obžalovaný opil. Za takové situace utekla ke své matce. Doplnila, že utíkala každý měsíc, takto se to opakovalo po dobu několika let. K opakovaným dotazům soudu uvedla, že se k obžalovanému vždy vrátila s tím, že se domnívala, že se změní. Jediným, kdo viděl modřiny na jejím těle, byla její matka. U fyzického násilí ze strany obžalovaného nikdo nikdy nebyl. Po rozchodu s obžalovaným jej kontaktovala přes facebook, chtěla si s ním promluvit. Říkala si, že půjde na soud a vše znova stáhne. Uvedla, že jí nejde o to, aby obžalovaný šel do výkonu trestu, ale aby se to prostě dál nedělo ve vztahu k její osobě a vůči cizím lidem, aby obžalovaný už takový nebyl, aby neubližoval někomu jinému.

K dotazům státní zástupkyně poškozená uvedla, že chování obžalovaného bylo stejné jak před jeho nástupem do výkonu trestu, tak po jeho propuštění, napadal ji několikrát měsíčně, měl k ní nenávisť. Když od obžalovaného utekla, schovávala se u své matky. Také uvedla, že přes facebook obžalovanému napsala, že ho má furt ráda a že mu nechce ublížit. Po předstření listiny na č.l. 216-217 spisu, tedy listin předložených obžalobou, týkající se korespondence poškozené adresované obžalovanému, poškozená uvedla, že se jedná o zprávy, které posílala právě obžalovanému [REDAKCE]. K dalším dotazům ze strany obhajoby poškozená uvedla, že vlastně určitou nenávisť k obžalovanému má, nikoliv proto, že má přítelkyni, ale má prostě dny, kdy je v pohodě a někdy má dny, kdy je jí z toho špatně, v tu chvíli obžalovaného nenávidí za to, co jí udělal a proč byl takový. K dotazu soudu, proč stále se k obžalovanému vracela i přesto, že jí měl opakovaně a dlouhodobě bít, uvedla, že jí svým způsobem takový život vyhovoval. K dotazu, proč přes facebook obžalovanému psala, že ho chtěla zničit, že až bude soud, tak vše napraví, poškozená uvedla, že skutečně chtěla. Doplnila, že obžalovaného má svým způsobem stále ráda, je jí ho líto, nechce, aby měl kvůli ní problémy, ale jsou věci, za které ho nenávidí. Kdyby chtěla obžalovaného zničit, tak to udělala už dávno a nemusela by čekat do dnešní doby, až si najde přítelkyni. Je dobře, že si našel přítelkyni, nežárlí na něho, v podstatě jí jde pouze o to, aby nedopadla jako ona. Opakovaně uvedla, že o nic víc jí nejde, než aby ochránila současnou přítelkyni obžalovaného.

Svědka [REDAKCE] vypověděla, že je matkou poškozené [REDAKCE]. Vypověděla, že se jí dcera od listopadu 2007 do roku 2013 několikrát svěřila, že jí obžalovaný napadl, všimla si na ní modřin na krku, jako kdyby jí škrtil. Posílala jí k lékaři a chtěla, aby od obžalovaného odešla. Nikdy tak neučinila. Naopak poté, kdy jí umožnila se vykoupat, dala jí najíst a nechala ji u sebe třeba týden, pak její dcera odešla, občas jí i něco ukradla. Také potvrdila, že se jí dcera svěřila, že jí obžalovaný znásilnil, říkala pětkrát až šestkrát, možná i víckrát. Pokaždé jí domlouvala, chtěla, aby šla k lékaři. Poté, kdy se obžalovaný vrátil z výkonu trestu, její dcera šla dobrovolně za ním. Když dcera bydlela mimo [REDAKCE] nejezdila k ní vůbec, zhruba až za tři roky jí napsala.

Soud za souhlasu státní zástupkyně a obhajoby podle § 211 odst. 6 trestního řádu přečetl úřední záznamy o podaném vysvětlení [REDAKCE] [REDAKCE]

██████████ ██████████ ██████████ ██████████ ██████████
██████████ ██████████ ██████████ ██████████ a ██████████
Z těchto podaných vysvětlení uvedených osob shodně vyplynulo, že si nikdo nevšiml ničeho závadového na vztahu mezi obžalovaným a poškozenou, nikdy nebyli svědky žádného napadení, žádného nevhodného chování jak obžalovaného vůči poškozené, tak poškozené vůči obžalovanému. Rovněž se sluší říci, že se jedná povětšinou o osoby blízké obžalovanému. Jedinými výjimkami z těchto osob jsou ██████████ a ██████████ ██████████ V případě první osoby se jedná o pastora církve ██████████ ██████████ jejíž pobočka má sídlo ve ██████████ kde obžalovaný s poškozenou po nějaký čas žili. Svědek ██████████ uvedl, že oba zná po delší dobu, oba navštěvovali jejich církev. Nikdy nezaznamenal mezi nimi žádný spor, neví o ničem, že by se hádali nebo mlátili, nekonzumovali ani alkohol. Žili společně jako druh a družka. Nikdy si nevšiml žádného zranění, žádných známek po násilí na poškozené ██████████. Doplnil, že celkově vše na něj působí velmi divně, oba dva se mu zpovídali ze svých dřívějších životů, a kdyby tam něco takového probíhalo, tak by to na nich určitě poznal, oba by se mu svěřili. Uvedl, že je takový jejich duchovní otec a oni se mu chodí zpovídat. Oba přivedl k bohu. Poškozená ██████████ si nikdy na nic nestěžovala. Také dodal, že společně s manželkou jsou s poškozenou stále v kontaktu přes facebook, mobil i skype, kdy poškozená jim říkala, že všeho lituje, co ve ██████████ udělala, co na ██████████ ██████████ řekla, že mu chtěla uškodit, že se na něho zlobila. Doplnil, že byl přítomen u telefonu, kdy se jí obžalovaný ptal, zda jí někdy zbil, zda jí někdy vyrazil zuby, tehdy slyšel odpověď od poškozené, že ne, nikdy. Poškozená jim také řekla, že zajde na policii ve Strakoncích a řekne, že si vše vymyslela. Závěrem uvedl, že jediné, co proti poškozené může říct, že často lže, což je její jediná chyba, o které u ní ví. Druhou osobou, nikterak spjatou s obžalovaným či poškozenou, je ██████████. Tato v rámci přípravného řízení uvedla, že zná jak obžalovaného tak poškozenou, kteří spolu žili jako druh a družka. Uvedla, že neví nic o žádných hádkách, naopak obžalovaný jí vylouval a nechtěl dovolit, aby odjela zpět do ██████████. Také od ní ví, že chtěla odjet do Německa do nějakého baru, kde má přítele. Ví to z toho důvodu, že učí angličtinu a poškozená ██████████ za ní přišla, že dostala SMS v němčině, chtěla ji přeložit. Sama uvedla, že obžalovaný ██████████ je daleko solidnější člověk, poškozená si často protřečila, každou chvíli mluvila jinak, takže to nepasovalo. Obžalovaný neměl problém pustit poškozenou za maminkou do ██████████ protože ona mu říkala, že je nemocná, on to chápal. Poškozená ██████████ se však později začala chovat divně a pokaždé mluvila jinak. Za dobu, co je poznala, si poškozená nikdy nestěžovala, navíc ani nikdy neslyšela, že by si stěžovala někomu jinému, že by tam byl u nich křik. Také jí poškozená řekla, že obžalovaný měl v minulosti často pít, ale co byl u nich na Moravě, nikdy ho opilého neviděla. Obžalovaný je klidný a pohodový člověk.

Soud dále provedl jako důkaz listiny založené ve spise, kdy se jedná zejména o lékařské zprávy a osobní výkazy obžalovaného.

Okresní soud ve Strakoncích na základě provedeného dokazování nemůže než konstatovat, že v žádném případě nelze bez důvodných pochybností rozhodnout o vině obžalovaného. Obžalovaný ██████████ popřel jakkoli svou vinu. Podrobně popsal společné soužití s poškozenou ██████████ spolu žili od roku 2002, jak na různých adresách ve ██████████ tak po jeho propuštění z výkonu trestu na Moravě. Popisoval jejich společné soužití, které probíhalo normálně, problémy vždy nastaly v okamžiku, kdy jim došly peníze. Také nepopřel, že by občas poškozené dal facku, nicméně dodal, že se tak stalo vzájemně. Když poškozené dal facku, poškozená mu ji vrátila. Každopádně popřel, že by se dopustil jednání, které mu bylo obžalobou kladeno

za vinu, a to jak násilné chování vůči poškozené, tak její opakované znásilnění. V případě pohlavního styku tento byl mezi nimi vždy dobrovolný.

Jediným důkazem, který má usvědčovat obžalovaného z jednání, které je mu kladeno za vinu, byla výpověď poškozené [REDAKCE]. Soudu však nezbyvá než konstatovat, že na základě její výpovědi nemůže vynést odsuzující rozhodnutí, protože *považuje její výpověď za nevěrohodnou*, a to z následujících důvodů. Poškozená [REDAKCE] svou výpověď u hlavního líčení často měnila, na dotazy soudu odpovídala opakovaně jinak, např. to bylo v případě dotazu, kolikrát byla ze strany obžalovaného bita, kdy nejprve výslovně uvedla, že se tak stalo za období jejich soužití třikrát až čtyřikrát. Poté, kdy byla ze strany soudu konfrontována s výpovědí z přípravného řízení, svoji výpověď změnila, kdy nově uvedla, že tak bylo i několikrát do měsíce. Výpověď poškozené na soud působila velmi nevěrohodně, zejména v jejím vysvětlení, co bylo důvodem toho, že po dvanáctiletém soužití, kdy měla být měsíčně bita a opakovaně znásilňována, a poté, kdy se obžalovaný odmítl k poškozené vrátit, podala trestní oznámení, tak poškozená nejprve vysvětlovala, že tak učinila proto, aby byl potrestán. Později opětovně změnila důvod, proč tak učinila, kdy pravým důvodem mělo být to, aby ochránila současnou přítelkyni obžalovaného, aby se jí nedělo to, co jí. Poškozená na jedné straně jako důvod svého počínání vysvětluje to, že chtěla zabránit tomu, aby se jednání obžalovaného vůči ní neopakovalo. Poté, kdy byla ze strany soudu upozorněna na to, že se tak v současné době již dít nemůže, neboť jejich družské soužití skončilo v roce 2014, tak důvod oznámení opětovně změnila, kdy uvedla, že chce zabránit, aby se tak nechoval k současné přítelkyni, se kterou však nemá nic společného. Soud tak uzavírá, že výpověď poškozené je natolik nelogická a nevěrohodná. Výpověď poškozené se opakovaně mění, že nelze na základě tohoto důkazu vynést odsuzující rozhodnutí. Také se sluší dodat, že poškozená již v jednom případě u zdejšího soudu obdobně vypovídala, kdy na základě jejího oznámení bylo vedeno trestní řízení proti obžalovanému [REDAKCE] pro obdobnou trestnou činnost, přičemž u hlavního líčení [REDAKCE] v pozici svědka po řádném poučení uvedla, že si vše vymyslela, že nic z toho není pravda. Současná výpověď poškozené na soud působí tak, že může být mstou vůči obžalovanému, který se odmítl k ní vrátit a našel si novou přítelkyni. Z výpovědi ostatních svědků také vyplývá, že si často vymýšlí, o čemž svědčí i fakt, že v případě jejího soužití s obžalovaným na Moravě při jejích každoměsíčních útěcích uváděla, že se vrací k matce, přičemž matka ve své výpovědi u hlavního líčení uvedla, že v období, kdy žila na Moravě, se téměř nestýkaly. Je pak otázka, kam se poškozená vzdalovala, nabízí se vysvětlení obžalovaného, který uvedl, že si zřejmě přivydělávala prostitucí či měla jinou známost.

Také se sluší říci, že poškozená sama svým jednáním způsobila, že důkazní situace v případě stíhání obžalovaného [REDAKCE] je velmi malá. Poškozená nikdy nenavštívila žádného lékaře tak, aby mohly být objektivně zadokumentovány stopy po jejím bití či jejím znásilnění. Soudu také připadá divné, že poškozená poté, kdy měla být takto, v podstatě brutálně bita a opakovaně znásilněná, se vždy vrací k obžalovanému do společné domácnosti.

Soud tak uzavírá, že existují významné pochybnosti o tom, že se vůbec skutek stal tak, jak jej popsala poškozená, na základě její výpovědi učiněné v hlavním líčení nelze rozhodnout odsuzujícím rozsudkem. Zbývá dodat, že v této věci byla obžaloba podána oprávněně, poškozená v rámci přípravného řízení vypovídala tak, že státnímu zastupitelství nezbylo nic jiného než podat obžalobu, v rámci dokazování u hlavního líčení však byla shledána výpověď poškozené jako absolutně nevěrohodná.

Poučení: Proti tomuto rozsudku je přípustné odvolání do osmi dnů od doručení opisu rozsudku prostřednictvím Okresního soudu ve Strakonících ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích.

Rozsudek může odvoláním napadnout

- a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku
- b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká,
- c) zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci
- d) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo proto, že takový výrok učiněn nebyl.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce, toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody, má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh, a to ve lhůtě, v níž může podat odvolání obžalovaný. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a obhájce.

Odvolání musí být ve lhůtě, v níž je lze podat, nebo v další lhůtě stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného.

Ve Strakonících dne 8. 4. 2015

JUDr. Tomáš Uldrich v. r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Marta Petrovcová

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud ve Strakonicih rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Tomáše Uldricha a přísedících Ing. Věry Vrbské a Josefa Novotného v hlavním líčení konaném dne 26. 8. 2015 **t a k t o :**

Podle § 226 písm. a) trestního řádu se

obžalovaný:

nar. [REDACTED] ve [REDACTED] trvale bytem [REDACTED]
doručovací adresa [REDACTED] řidič, státní příslušník ČR,

z p r o š ť u j e obžaloby pro skutek spočívající v tom, že

v přesně nezjištěné době od 2. 1. 2015 do 5. 1. 2015, na ubytovně v ulici [REDACTED] ve [REDACTED] násilím donutil k pohlavnímu styku poškozenou [REDACTED] nar. [REDACTED] tím způsobem, že nejprve zaklepal na dveře pokoje ubytovny s tím, že od ní potřebuje podepsat ubytovací smlouvu, a poté, co mu [REDACTED] odemkla, vešel dovnitř a nejprve ji surově shodil na postel, pravou nohou ji přiklekl v oblasti kolene, kdy poškozená se snažila bránit tím způsobem, že jej chtěla kopnout, což se jí nepodařilo, obviněný ji stáhl celou levou nohavici, pravou na koleno a roztáhl ji nohy, přičemž ji stále slovně urážel a říkal jí: „drž ty děvko, budeš tady moct bydlet“, poté na poškozené vykonal soulož a odešel, přičemž ke zranění poškozené nedošlo,

kvalifikovaný jako zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku.

O d ů v o d n ě n í

Obžalovanému [REDAKCE] bylo kladeno za vinu jednání uvedené ve výroku tohoto rozsudku, v němž byl obžalobou spatřován zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku.

Obžalovaný [REDAKCE] vypověděl, že dne 2. 1. 2015 ve večerních hodinách k němu přijeli městští strážníci, přivezli poškozenou [REDAKCE] s žádostí, aby ji poskytl ubytování. Nejprve ji ubytoval v přízemí spolu s dalšími dvěma muži. Nedělalo to dobře (její pes štěkal, spolubydlíci se nemohli vyspat), proto ji přestěhoval do jiné místnosti, kde bydlela sama, ve vedlejší místnosti bydlel pan [REDAKCE]

K jejímu chování na ubytovně uvedl, že ho často žádala o peníze, půjčil jí několik stovek. Byli domluveni, že mu to vrátí dvacátého, kdy obdrží důchod. Byla u něho ubytována dva až tři týdny. V den, kdy brala důchod, už na ubytovně nebyla, předtím zmizela a nic nezaplatila. S poškozenou na ubytovně ostatní vycházeli špatně, neboť na ubytovně jsou ubytováni lidé, co nemají nic navíc a poškozená po nich stále něco chtěla. U poškozené viděl spoustu platíček s léky. Stalo se jim, že je poškozená budila o půlnoci, že potřebuje prášky, že jí umřela matka nebo že chce cigaretu.

Ke skutku kladenému mu za vinu uvedl, že není pravdou, že by ji měl donutit k souloži, jedná se o úplný výmysl. Uvedl, že mezi nimi nedošlo k žádné souloži, ani k dobrovolné. Pouze v jednom případě, kdy společně popíjeli ještě s dalšími lidmi ([REDAKCE]), jí nadzvedl tričko. V domě žije společně se svou přítelkyní. Pouze v jednom případě za ní šel do pokoje, kdy stál mezi dveřmi. Tehdy se chtěla poškozená domluvit na smlouvě o bydlení. Dodal, že mu od poškozené přišla SMS zpráva, zda nechce přijít na sexík, že může. Nabídku nevyužil, předmětnou SMS ukazoval [REDAKCE] který bydlel vedle ní.

Ke své osobě uvedl, že pracuje jako řidič, kdy sváží dobytek na porážku. Jeho přítelkyně [REDAKCE] se stará o provoz ubytovny.

Z protokolu o výslechu svědka [REDAKCE] založeném na č.l. 30-33 spisu, který soud četl postupem podle § 211 odst. 1 trestního řádu, tj. za souhlasu státní zástupkyně i obžalovaného, vyplynulo, že poškozená přijela do Strakonice 31. 12. 2014, kdy strávila asi tři dny u [REDAKCE]. Poté se pohádali a [REDAKCE] ji vyhnal. Požádala o pomoc policii, městská policie ji odvezla na ubytovnu k [REDAKCE] v [REDAKCE] ulici ve [REDAKCE]. Ubytoval ji i se psem. Jednalo se o pokoj, kde již bydleli dva muži. Asi v jednu hodinu v noci ji vzbudil štěkot psa, zjistila, že na pokoji byl obžalovaný [REDAKCE] který si sednul k ní na postel a začal jí mačkat kozy. Bolelo ji to. Řekla mu, aby odešel a nechal ji na pokoji. On se zvednul a nadával jí do kurev, ale odešel. Poté se spolubydlíci vrátili na pokoj a koukali na televizi. Celý den obžalovaného [REDAKCE] neviděla. Viděla ho až v noci, kdy opět za ní přišel do kuchyně, kde v tu dobu seděla, svléknul se a ukazoval jí, jaké má svaly. Odešla na pokoj, kde byli spolubydlíci. Další den ji přestěhovali na samostatný pokoj do přístavku ve starém baráku. Potvrdila, že ještě ten večer předtím, kdy společně popíjeli s dalšími spolubydlíci a s [REDAKCE] tak jí [REDAKCE] zvedal tričko a všem ukazoval její prsa. Ostatní se tomu smáli.

V noci z neděle na pondělí byla zamčená na pokoji, kam se přestěhovala. Kolem jedné hodiny v noci slyšela, jak obžalovaný klepe na dveře a říká, že jde vyřešit bydlení. Odemkla, ■■■■■ si sundal bundu a sedl si na židli proti posteli. Postavil se, stáhl si kalhoty i trenýrky, chytil ji a říká, drž, děvko, pohoda, klídek, dáš mi taky, a neječ, vedle je ■■■■■. Pravou nohu jí přiklekl v oblasti kolena. Bránila se, ale on ji chytil. Snažila se ho kopnout, ale nepodařilo se jí to, ani vysmeknout. Byl na ní nalehlý, jednou rukou jí stáhl tepláky i s kalhotkami, pravou nohou jí přidržoval tak, aby měla roztažené nohy. Zasunul, během chvíle byl hotovej, odešel. Osprchovala se a všechno vyprala.

Další den v pondělí a celý týden obžalovaného neviděla, neboť byl v práci. Viděli se až o víkendu, kdy se pozdravili. Potvrdila, že po ubytovně sháněla cigarety. Z ubytovny odešla 11. 1. 2015 za asistence městské policie. Přivolala si je sama z toho důvodu, aby ji nenařkli, že tam něco ukradla. Za ubytovnu nezaplatila nic. Šla znovu ke ■■■■■ kde byla dvě noci a měli spolu pohlavní styk. Poté se sbalila a odešla za ■■■■■ který bydlí s maminkou. U nich byla asi pět dní, ■■■■■ jí řekla, aby odešla. Zůstala na ulici, zavolala si městskou policii, ale ti ji tam nechali. Zavolali jí záchranku, která ji nakonec odvezla do léčebny ve Lnářích. Psi dali do psího hotelu ve Strakonících.

Ke svému zdravotnímu stavu uvedla, že se cítí v pohodě, bere léky a shání psychiatra. Má smíšenou poruchu osobnosti s traumatickým dětstvím, obsedantní kompulzivní poruchu a organickou poruchu podobnou schizofrenii, pravidelně bere léky. Doplnila, že každý večer brala dva léky Tizercin 25 mg, který ji utlumuje. Potvrdila, že při prvním výslechu uváděla, že byla na potratu ve Strakonících, ale to není pravda, řekla to z toho důvodu, aby ji odvezli do Lnář, aby měla střechu nad hlavou.

Z úředního záznamu o podaném vysvětlení podle § 158 odst. 6 trestního řádu ■■■■■ který soud četl postupem podle § 211 odst. 6 trestního řádu, tedy za souhlasu obžalovaného a státní zástupkyně, vyplynulo, že někdy na začátku ledna k nim na ubytovnu přivezla městská policie nějakou ženskou jménem ■■■■■. Od začátku se chovala špatně, po každém chtěla cigarety, půjčovat si peníze a pořád někoho s něčím otravovala. Neviděl ani neslyšel nic o tom, že by ji měl osahávat obžalovaný ■■■■■. Naopak mu ukazoval SMS zprávu, ve které bylo něco ve smyslu, že ho k sobě zve.

Z úředního záznamu o podaném vysvětlení podle § 158 odst. 6 trestního řádu ■■■■■ který soud četl postupem podle § 211 odst. 6 trestního řádu, vyplynulo, že někdy začátkem ledna 2015 přivezla městská policie na ubytovnu nějakou ženskou, která se chovala arogantně, smrděla a chtěla půjčovat peníze, byla strašně odporná. Nejprve byla u nich v přístavku, kde bydlí společně s ■■■■■ a asi po dvou dnech ji obžalovaný přestěhoval do přízemí, kde bydlela asi deset dní. Od ostatních spolubydlících ví, že v ubytovně somrovala, ale nikdo s ní nechtěl nic mít, už jen proto, jak byla příšerná. Neviděl ani neslyšel nic o tom, že by ji obžalovaný měl osahávat či s ní měl mít pohlavní styk.

Z výpovědi svědkyně ■■■■■ vyplynulo, že v případě poškozené se jedná o její dceru. Potvrdila, že jí dcera až nyní naznačila, že měla být v minulosti dlouhodobě zneužívána jejím manželem – otčímem poškozené. Dodala však, že tomu nevěří. Dle jejího názoru není pravda, že by ji měl otčím zneužívat od jejích deseti let, neboť asi v jejích šestnácti letech, kdy byla jako praktikant na táboře, u ní našla papír,

kdy byla na vyšetření na gynekologii (bála se, že přišla o poctivost). Podle obsahu papíru není možné, že by ji manžel zneužíval od deseti let. Bohužel ten papír již dnes nemá.

Poté, co ji byla část vyjádření poškozené v rámci znaleckého zkoumání předestřena, uvedla, že nevěří tomu, co dcera říkala. Potvrdila však, že dcera toho má hodně za sebou, studovala vysokou školu, onemocněla boreliózou, nebyla však přeléčena, usadilo se jí to v mozku a od toho začaly její psychické problémy. Do té doby bylo vše v pořádku. Díky borelióze a nepřeléčení u ní propukla porucha osobnosti. Pokud mluvila o sebepoškozování od jejích deseti let, tak něco takového tam nebylo. Bylo to vlastně až v době, kdy byla vdaná, což je zhruba období před šesti až sedmi lety nazpět. K současnému stavu uvedla, že se dcera nyní vůbec nepoškozuje, léčí se, brala dvoje návykové léky. Nyní jedny odbourali, a to po jejím pokusu o sebevraždu z jara letošního roku. Nemůže vyloučit, že v minulosti brala i jiné návykové látky.

Neumí si vysvětlit, proč nyní říká věci, které se měly dít, když jí bylo deset let. Nechápe, kde se vše v ní vzalo, každopádně jejím slovům o zneužívání nevěří. Podotkla, že v současné době dcera žije s jejím manželem (který jí měl údajně od jejích deseti let zneužívat), jejich vztah je v pořádku, žádné kontraverze mezi sebou nemají. Taky potvrdila, že dcera jí o projednávaném skutku říkala, že měla být znásilněna v době, kdy byla sama na pokoji. Více se nezmínila.

Ze znaleckého posudku PhDr. Štěpána Vymětala, Ph.D. z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace klinická psychologie, založeném na č.l. 63-85, který soud četl postupem podle § 211 odst. 5 trestního řádu, vyplynulo, že v případě poškozené se jedná o osobnost nezralou, nepříznivě ovlivněnou s disharmonickým vývojem, četnými traumaty, psychiatrickým onemocněním. Jedná se o osobnost, která v mnoha ohledech vybočuje z normy, je emočně nevyrovnaná, impulzivní, nezdrženlivá, manipulativní s disociálními rysy, zvýšeně podezřívavá, snižene sebekritická a snižene pečlivá. Vyšší je negativismus, objevují se histriónské rysy. Aktuálně je bez známek závislostních potíží, ale velmi pravděpodobně je nadužívání léků. Při dekompenzaci se vyskytují sebepoškozovací a sebevražedné tendence.

Její obecná věrohodnost je částečně ovlivněna psychiatrickým onemocněním, v době vyšetření a ve vztahu k prošetřované věci však byla její obecná věrohodnost dostatečně zachovalá. V jejích výpovědích uváděla přiléhavé detaily skutku, které odpovídaly sdělovanému obsahu, znalec nezjistil žádné zásadní rozpory. Posuzovaná vypověděla před policií a před znalcem v souladu svou výpověď, svou výpověď nerozšiřovala, neprojevovala černobílé vnímání ve vztahu k pachateli, měla tendenci jeho jednání omlouvat. Dle znalce je možné její výpověď považovat za reprodukci skutečné události. Znalec nezjistil motivy, pro které by mluvila nepravdu. Nezjistil tendence k patologické lhavosti, některé informace může poškozená blokovat, např. vlastní potíže disimulovat (předstírat zdraví), aby se vyhnula vyšetřování věci, které je pro ni psychicky zatěžující. Vztah či vazbu k pachateli nemá, ovlivnění jinými osobami znalec nezjistil. Z osobnostních vlastností mohou některé mírně snižovat věrohodnost výpovědi, v daném případě však pravděpodobně forenzně nevýrazně.

Z obsahu znaleckého posudku je také zřejmé, že v rámci znaleckého zkoumání se podrobně vyjadřovala k soužití v rodině, kdy mimo jiné uváděla, že jí táta mlátil,

stejně tak i matku. Nyní bydlí s nevlastním otcem, který jí od deseti do dvaceti sedmi let pohlavně zneužíval. Vyšetřováno to nebylo. Od deseti let není panna.

Z protokolu o ohledání místa činu včetně dokumentace založeném na č.l. 4-8 spisu si soud udělal obraz o místě, kde mělo dojít ke znásilnění. Z lékařských zpráv založených na č.l. 87-89 a 92-94 spisu soud zjistil, že poškozená [REDAKCE] byla opakovaně hospitalizována v psychiatrických léčebnách. Její hospitalizace se vždy týkala její emočně nestabilní poruchy osobnosti, syndromu závislosti na benzodiazepinech s jejich nadužíváním i přes ambulantní kontroly lékařem, sebepoškozovací tendence. Pacientka při vyšetření přiznala nekontrolované užívání benzodiazepinů, doma si dávky samovolně navyšuje. Jedná se o pacientku s nestandardně strukturovanou osobností s tendencí ke zneužívání léků i psychoaktivních látek s tendencemi k impulzivitě, která se v zátěži může dekompenzovat s následnými sebepoškozovacími a suicidalními tendencemi. Z vyjádření Městského úřadu Strakonice, odboru vnitřních věcí, založeném na č.l. 98 spisu vyplynulo, že obžalovaný byl pro přestupek projednáván pouze jednou v roce 2009. Z opisu rejstříku trestů vyplynulo, že má doposud pět záznamů, naposledy v roce 1999, kdy byl odsouzen za trestný čin zpronevěry k podmíněnému trestu, kdy se osvědčil dne 27. 3. 2001. Na č.l. 51-56 spisu jsou založeny zprávy Městské policie ve Strakonicích, ve kterých jsou popsány události týkající se poškozené [REDAKCE]

Po provedeném dokazování soudu nezbývá než konstatovat následující. Obžalovaný [REDAKCE] je viněn ze závažného zločinu znásilnění. U hlavního líčení a i v přípravném řízení podrobně popsal, jakým způsobem se v jeho ubytovně pro sociálně slabé vyskytla poškozená [REDAKCE] jakým způsobem probíhal její pobyt na ubytovně, i jak skončil. Popsal, že do ubytovny se dostala na žádost Městské policie Strakonice, její pobyt nebyl bezproblémový, její chování obtěžovalo ostatní ubytované, kdy je často žádala o cigarety, peníze, jídlo a podobně. Za pobyt mu nebylo zaplaceno ničeho. Poškozená před dnem výplaty důchodu z ubytovny odešla. Každopádně opakovaně popřel, že by se vůči poškozené dopustil jakéhokoli nezákonného jednání. Popřel, že by měl s poškozenou jakýkoliv pohlavní styk, nedobrovolný ani dobrovolný.

Oproti této výpovědi pak stála výpověď poškozené [REDAKCE] která rovněž poměrně podrobně popsala důvody, proč se nakonec ocitla na ubytovně provozované obžalovaným [REDAKCE] podrobně popsala i její pobyt na ubytovně. I ona potvrdila, že první dva dny bydlela na pokoji ještě společně s dvěma muži, poté byla přestěhována na samostatný pokoj, kde mělo následně v noci dojít k jejímu znásilnění, které detailně popsala. Také uvedla, že v ubytovně i po znásilnění zůstala řadu dnů, dokonce se i potkávala s obžalovaným.

Soudu tak nezbývá než konstatovat, že zde proti sobě stojí dvě verze, verze obžalovaného a verze poškozené. Ve prospěch verze poškozené stojí znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, dle kterého byla shledána její obecná věrohodnost. Znalec nezjistil tendence k patologické lhavosti, o znásilnění vypovídala ve všech fázích shodně. Naopak v rámci vyšetření u znalce vyšlo z výpovědi poškozené najevo, že v jejím případě měl být vůči ní v minulosti spáchán další, možná daleko závažnější, zločin, kdy měla být pohlavně zneužívána současným manželem její matky, a to od deseti let.

Soud na návrh obhajoby vyslechl matku poškozené svědkyni [REDAKCE]. Z její výpovědi soud získal obraz o zdravotním i duševním vývoji poškozené [REDAKCE] [REDAKCE] kdy bylo zjištěno, že psychické poruchy se u poškozené objevily až poté, kdy nebyla přeléčena borelióza, kterou onemocněla ze štípnutí klíštětem. Svědkyně se rovněž vyjádřila k závažným obviněním, která vyřkla poškozená v rámci znaleckého zkoumání, kdy k těmto obviněním uvedla, že jim nevěří. Dokonce měla v minulosti v ruce lékařskou zprávu, zhruba z šestnácti let poškozené, ze které vyplynulo, že nemohla být znásilňována od jejích deseti let.

Jak je již uvedeno výše, stojí zde proti sobě dvě verze. Některé důkazy podporují verzi obžalovaného, některé verzi poškozené. Soudu nezbyvá než konstatovat, že jiné důkazy se v daném řízení ani nenabízely. Je nutné poukázat na skutečnost, že poškozená svým chováním zmařila zajištění případných objektivních důkazů, kdy šetřený zločin vyšel najevo až uplynutím řady týdnů po jeho spáchání. Navíc poškozená vypověděla, že měla po údajném znásilnění všechny věci několikrát vyprat, tudíž sama svým chováním zničila případné důkazy.

Trestní řízení je mimo jiné postaveno na zásadě in dubio pro reo. Soudu nezbyvá než konstatovat, že nebyl zjištěn na základě dokazování skutkový stav, o němž by nebyly pochybnosti, zvláště je-li projednáván závažný zločin, musí být hodnocení vysoce pečlivé. Soud po provedeném dokazování nemůže vyloučit ani jednu verzi. Nemůže říci, že jedna verze je pravdivá a druhá vymyšlená. Je možné, že k nechtěnému, nedobrovolnému pohlavnímu styku došlo, ale je také možné, že si poškozená vše vymyslela. Soud také podotýká, že v případě poškozené nelze nevidět, že se nechovala jako typická oběť znásilnění. Poškozená i po údajném znásilnění zůstala i nadále na ubytovně pod jednou střechou s údajným násilníkem. Sama vypověděla, že po odchodu z ubytovny obžalovaného po návratu k příteli [REDAKCE] s tímto měla normální pohlavní styky (takto se nechová typická oběť znásilnění). Soud tak uzavírá, že s přihlédnutím k důkazní situaci a k jejímu psychickému onemocnění existují takové pochybnosti, které způsobují, že není možné s klidným svědomím vynést pouze na základě její výpovědi odsuzující rozsudek. Soud znovu opakuje, že je možné, že ke znásilnění ze strany obžalovaného došlo, ale je také možné, že tomu tak nebylo.

Za této situace okresnímu soudu nezbyvá jiná možnost než podle § 226 písm. a) trestního řádu obžalovaného obžaloby zprostit, neboť existují důvodné pochybnosti o tom, že se tak stalo.

Poučení: Proti tomuto rozsudku je přípustné odvolání do osmi dnů od doručení opisu rozsudku prostřednictvím Okresního soudu ve Strakoniciích ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích.

Rozsudek může odvoláním napadnout

- a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku
- b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká,
- c) zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci
- d) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo proto, že takový výrok učiněn nebyl.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce, toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody, má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh, a to ve lhůtě, v níž může podat odvolání obžalovaný. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a obhájce.

Odvolání musí být ve lhůtě, v níž je lze podat, nebo v další lhůtě stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného.

Ve Strakonících dne 26. 8. 2015

JUDr. Tomáš Uldrich v. r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Marta Petrovcová

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud ve Strakonicih rozhodl v hlavním líčení konaném dne 2.8.2011 v senátě složeném z předsedy JUDr. Tomáše Uldricha a přísedících Františka Sýbka a Ing. Věry Vrbské,
t a k t o :

Obžalovaný

[REDACTED]

nar. [REDACTED] v [REDACTED] trvale bytem [REDACTED]
[REDACTED]

u z n á v á s e v i n n ý m , ž e

v době od 22. 2. 2011 do nejméně 30. 3. 2011 přesto, že byl rozhodnutím policejního orgánu OOP ČR Strakonice ze dne 21. 2. 2011 pod č.j. KRPC-13010-7/ČJ-2011-020714 dle § 44 zák. č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky vykázán ze společného obydlí sdílejícím s pošk. [REDACTED] v ulici [REDACTED] byt ve [REDACTED] a to na dobu 10 dnů a následným předběžným opatřením vydaným OS Strakonice, č.j. 8Nc 1301/2011-21 ze dne 1. 3. 2011 na dobu 1 měsíce, kterým mu byla uložena povinnost dočasně opustit společné obydlí a jeho bezprostřední okolí, zdržet se vstupu do společného obydlí a jeho bezprostředního okolí, zdržet se setkávání a navazování kontaktů s pošk. [REDACTED] a zdržet se nežádoucího sledování a obtěžování pošk. [REDACTED] neustále i několikrát denně kontaktoval poškozenou [REDACTED] prostřednictvím mobilního telefonu a zasíláním SMS zpráv v počtu nejméně 207, za účelem dožadování se osobního kontaktu s poškozenou, vstupoval do bezprostředního okolí bytu ve [REDACTED] podlaží na adrese [REDACTED]

t e d y – dopustil se opakovaného jednání, aby zmařil vykázání provedené podle jiného právního předpisu a rozhodnutí o předběžném opatření soudu, kterým se ukládá povinnost dočasně

opustit společné obydlí a jeho bezprostřední okolí a zdržet se vstupu do něj nebo povinnost zdržet se styku s navrhovatelem a navazování kontaktů s ním,

č í m ž s p á c h a l

přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 2 trestního zákoníku

a o d s u z u j e s e

podle § 337 odst. 2 tr. zákoníku k trestu **odnětí svobody** v trvání **6 (šesti) měsíců**.

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku a § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon tohoto trestu **p o d m í n ě n ě** odkládá na zkušební dobu **18 (osmnácti) měsíců**.

Naproti tomu se obžalovaný [REDAKCE] nar. [REDAKCE]

podle § 226 písm. b) tr.ř. z p r o š ť u j e obžaloby pro skutky spočívající v tom, že

1)

v období nejméně od počátku listopadu 2010 do nejméně 21. 2. 2011, ve Strakonici, v ulici [REDAKCE] v bytě ve [REDAKCE] kdy byl rozhodnutím policejního orgánu OOP ČR Strakonice ze dne 21. 2. 2011, pod č.j. KRPC-13010-7/ČJ-2011-020714 dle § 44 zákona č. 273/2008 Sb., o Polici České republiky, vykázán ze společného obydlí, dlouhodobě a opakovaně zejména psychickým nátlakem se stupňující se tendencí postupně přiměl [REDAKCE] nar. [REDAKCE] (od 15. 1. 2011 svou manželku), aby předčasně skončila v zaměstnání a nenahlásila se jako uchazečka o zaměstnání na úřadu práce s tím, že se o ni postará, čímž jí znemožnil hospodařit s finančními prostředky, neumožňoval jí se venku svévolně pohybovat, sledoval její pohyb i doma, kde za poškozenou všude chodil, musila doma chodit jen v krátkých šatech bez spodního prádla, nejméně třikrát denně si po manželce vynucoval sex, nedovolil jí žádné soukromí, ani na WC a v koupelně, kde musela mít i při vykonávání svých potřeb otevřené dveře, kontroloval její činnost na počítači, kde jí zamezil komunikaci s jejími přáteli tím, že jí z počítače vymazal jejich kontakty, přiměl ji ke zrušení svých profilů na internetových sociálních sítích, kontroloval její telefonní hovory, čímž ji postupně izoloval od společnosti, přátel a následně tak omezil i kontakt s její rodinou, opakovaně vulgárními slovními výrazy např. „jsi děvka, profesionálka, hodíš se jen do postele“ urážel svoji manželku [REDAKCE] kterou rovněž nejméně v 16ti případech psychickým nátlakem, že je jeho manželka a je povinná dělat, co on řekne, bude ho poslouchat, že jí to nic neudělá, je to jenom roztáhnout nohy a i pod pohružkou, že řekne jejím dětem, jak jejich maminka šuká, tedy pod pohružkou jiné těžké újmy, včetně slovních nárážek na vznik možné újmy její, tak i jejího syna, přiměl k pohlavním stykům – souložím, orálním pohlavním stykům za úplatu, s dalšími muži, od kterých inkasoval finanční částky ve výši 1.500,- až 2.000,- Kč, když zájemce o uvedené sexuální kontakty sháněl zejména prostřednictvím svého podaného inzerátu na internetových stránkách s názvem [REDAKCE]

kvalifikovaný jako zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) trestního zákoníku, a

2)

v přesně nezjištěné době od 15. 1. 2011 do 21. 2. 2011 ve [REDAKCE] v ulici [REDAKCE] v bytě ve [REDAKCE] nejméně v jednom případě násilím donutil svou manželku, pošk. [REDAKCE] k pohlavnímu styku, a to tím způsobem, že poškozenou, která v uvedené době byla nahá, hodil na zem na matraci, lehl na ní a i přes její výslovný slovní nesouhlas a fyzický odpor, který spočíval ve snaze poškozené jmenovaného ze svého těla odtlačit, což se jí nepodařilo, proti její vůli s touto vykonal soulož, přičemž došlo k jeho vyvrcholení do pochvy poškozené,

kvalifikovaný jako zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku,

a podle § 226 písm. a) tr.ř. se z p r o š t ů j e obžaloby pro skutek spočívající v tom, že

3)

v přesně nezjištěné době v průběhu měsíců listopad a prosinec 2010 ve [REDAKCE] v ulici [REDAKCE] v bytě ve [REDAKCE] bez vědomí pošk. [REDAKCE] této odcizil náramek ze žlutého zlata v hodnotě 7.200,- Kč a prsten s motivem pantera ze žlutého zlata s kamínky v hodnotě 3.800,- Kč, které následně prodal na dosud nezjištěném místě, čímž poškozené [REDAKCE] způsobil škodu v celkové výši 11.000,- Kč,

kvalifikovaný jako přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku.

O d ů v o d n ě n í

Na základě provedeného dokazování bylo prokázáno, že obž. [REDAKCE] v době od 22.2. 2011 do nejméně 30.3.2011 přesto, že byl rozhodnutím policejního orgánu OO PČR Strakonice ze dne 21.2.2011 pod č.j. KRPC-13010-7/ČJ-2011-020714 dle § 44 zákona č. 273/2008 Sb. o Policii ČR vykázán ze společného obydlí sdílející s poškozenou [REDAKCE] v ulici [REDAKCE] byt ve [REDAKCE] podlaží, a to na dobu deseti dnů a následným předběžným opatřením vydaným OS Strakonice č.j. 8Nc 1301/2011-21 ze dne 1.3.2011 na dobu jednoho měsíce, kterým mu byla uložena povinnost dočasně opustit společné obydlí a jeho bezprostřední okolí, zdržet se vstupu do společného obydlí a jeho bezprostředního okolí, zdržet se setkávání a navazování kontaktů s poškozenou [REDAKCE] a zdržet se nežádoucího sledování a obtěžování poškozené [REDAKCE] neustále, i několikrát denně kontaktoval poškozenou [REDAKCE] prostřednictvím mobilního telefonu a zasláním SMS zpráv v počtu nejméně 207, za účelem dožadování se osobního kontaktu s poškozenou, vstupoval do bezprostředního okolí bytu ve [REDAKCE] podlaží na adrese [REDAKCE]

Obž. [REDAKCE] k tomuto jednání vypověděl, že se od policie dozvěděl, že na něho manželka podala trestní oznámení, a že je proto vykázán na deset dní z bytu. Vůbec to nechápal, nicméně těch deset dní to vydržel a manželku nekontaktoval. Po deseti dnech jel domů a na dveřích zjistil, že tam nemůže, že bylo vykázání prodlouženo. Manželka se mu pak zmínila, že nemá co jíst. Bylo mu jí líto, proto se domluvili, že jí dojde nakoupit a nákup jí dá za dveře. Od té doby se takhle scházeli, nosil jí za dveře jídlo, nechával jí tam cigarety. Manželka několikrát sama i otevřela dveře, takže spolu komunikovali. Rovněž se sešli v restauraci na oběd, tehdy tam manželka byla se svým synem, který však seděl u vedlejšího stolu. Jednalo se o [REDAKCE] Po dobu vykázání byli spolu neustále v kontaktu. Domlouvali se, že si buď napíší přes počítač nebo telefonem.

Poškozená [REDAKCE] uvedla, že když byl obž. vykázán, po několika dnech k bytu každý den chodil, byl za dveřmi, nosil jí nákupy. Brala si je, neboť měla alespoň kontrolu nad ním a věděla, že v tu chvíli sedí za dveřmi. Jídlo si brala kvůli tomu, že měla hlad. V době vykázání s ním byla v restauraci Hvězda, byla tam v doprovodu svého syna a jeho kamaráda. Rovněž potvrdila, že byla poučena o tom, co má dělat, kdyby obžalovaný porušil vykázání, nicméně poté, kdy přišel za dveře k bytu, tak to nikomu nenahlásila. Uvedla, že telefon měla k dispozici, neměla ale kredit. Rovněž potvrdila, že na některé SMS zprávy či emaily obž. odpovídala, nejednalo se ze strany obžalovaného o výhrůžné SMS.

Kromě doznání obž. a výpovědi poškozené je vina obž. [REDAKCE] v případě přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí rovněž prokazována listinnými důkazy, a to zejména fotodokumentací SMS zpráv na č.l. 75-95 a 95-104, z níž vyplývá, že obž. v rozhodném období, tj. v období, kdy mu byl zakázán jakýkoliv kontakt s [REDAKCE] tuto v mnoha případech kontaktoval prostřednictvím SMS zpráv.

Obž. [REDAKCE] tak svým shora popsaným jednáním se opakovaně dopustil jednání, kterým zmařil vykázání provedené podle jiného právního předpisu a rozhodnutí o předběžném opatření soudu, kterým mu byla uložena povinnost dočasně opustit společné obydlí a jeho bezprostřední okolí a zdržet se vstupu do něj nebo povinnost zdržet se styku s navrhovatelem a navazování kontaktů s ním, dopustil se tak po právní stránce přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 2 trestního zákoníku. Pro úplnost zbývá doplnit, že k vykázání došlo na základě rozhodnutí policejního orgánu OO PČR Strakonice ze dne 21.2.2011 pod č.j. KRPC-13010-7/ČJ-2011-020714, když vykázání pak bylo prodlouženo na základě předběžného opatření vydaného Okresním soudem ve Strakonici dne 1.3.2011 pod č.j. 8Nc 1301/2011-21. Předběžným opatřením Okresního soudu ve Strakonici mu zároveň bylo uloženo zdržet se vstupu do společného obydlí a jeho bezprostředního okolí a zdržet se setkávání a navazování kontaktů s poškozenou [REDAKCE] a zdržet se nežádoucího sledování a obtěžování. Obž. tyto zákazy svým jednáním porušil, když opakovaně kontaktoval poškozenou, zejména prostřednictvím SMS zpráv, rovněž vstupoval do bezprostředního okolí společného obydlí, tj. bytu v [REDAKCE] ve [REDAKCE] podlaží. Soud tak uzavírá, že není jakýchkoliv pochyb o tom, že se obž. dopustil tohoto přečinu.

Obžalobou bylo v případě tohoto přečinu obžalovanému kladeno ještě za vinu spáchání přečinu nebezpečného pronásledování podle § 354 odst. 1 písm. b), c) trestního zákoníku. Dle obžaloby obž. měl zmíněným jednáním dlouhodobě poškozenou pronásledovat tím, že vyhledával její osobní blízkost a vytrvale ji prostřednictvím elektronických komunikací kontaktoval. Po provedeném dokazování však okresnímu soudu nezbylo nic jiného než konstatovat, že neshledal naplnění podmínek tohoto přečinu. Je sice pravdou, že obž. zasílal nespočet SMS zpráv poškozené, je také nepochybné, že obž. poškozenou často navštěvoval u jejího bytu, kam jí nosil nákupy či cigarety. Jak však vyplynulo z provedeného dokazování, poškozená na řadu SMS zpráv sama odpovídala, také se s ním i osobně setkala a využívala jeho pomoci s obstaráváním jídla. Za této situace dospěl soud k závěru, že nedošlo k naplnění všech stránek tohoto přečinu (§ 354 odst. 1 písm. b), c) trestního zákoníku), neboť sama poškozená reflektovala na posílané SMS zprávy a sama neměla problém se i s obž. setkat. Soud proto jednání obž. v obžalobě uvedené pod bodem 4. kvalifikoval pouze jako přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 2 trestního zákoníku a nikoliv i jako přečin nebezpečné pronásledování podle § 354 odst. 1 písm. b), c) trestního zákoníku a v tomto směru i mírně upravil popis skutku, když z něj vypustil, že v poškozené měl vzbudit důvodnou obavu o její život a zdraví, neboť kdyby tomu tak bylo, poškozená by jej v žádném případě sama nekontaktovala, na SMS neodpovídala a v žádném případě

by se s ním osobně nestýkala a nevyužívala jeho služeb s obstaráváním nákupů. Naopak by bezprostředně kontaktovala policii (kdyby měla důvodnou obavu o život).

Obž. [REDAKCE] popíral jakoukoliv svou vinu v případě trestných činů uvedených v obžalobě pod bodem 1., 2. a 3.. Na svojí obhajobu uvedl, že poškozenou [REDAKCE] z dřívější doby neznal, seznámil se s ní přes kamaráda, kdy dostal nabídku podnájmů právě v bytě, který užívala [REDAKCE]. Krátce poté, co se seznámili, se společně s [REDAKCE] dali dohromady. Společně spolu žili, on měl nějaké peníze, poškozená si také nějaké peníze přivezla, protože dělala v erotickém klubu, kde se živila prostitucí. Sám si přivydělával v restauraci Hvězda, kde dělal vyhazovače. Společný život zpočátku probíhal nádherně. Společně často provozovali sexuální život, nemuseli se k tomu nikdy nutit. Společně také jezdili na výlety, společně jeli např. do Lokte, kde se poškozené velmi líbilo. Jezdili také do Písku do cukrárny, ve Strakoniciích se jí moc nechtělo být, neboť zde měla nějaké aféry. Poškozená ráda seděla doma u počítače. Uvedl, že mohla chodit sama ven, vůbec ji nehlídal. Po večerech dělali společně na počítači. On, když přišel z kriminálu, tak vůbec počítač neuměl ovládat. Ona mu založila facebook, jejich vztah vyvrcholil svatbou, která se udála dne 15.1.2011. S nápadem vzít se přišla právě poškozená. Doplnil, že poškozenou v žádném případě neomezoval v jejím styku s její rodinou, často jezdili k její mamince, která bydlela ve [REDAKCE]. Rovněž každý měli svůj telefon.

Dále obž. doplnil, že když se poškozená vrátila z Německa, tak říkala, že by ještě chtěla zažít anál a sex ve třech. Zkusili proto trojku poprvé přes inzerát. Vše bylo s jejím souhlasem. Poškozená měla dřív stránky na [REDAKCE] kde měla vystaveny fotky. Byla v tom zběhlá, věděla, jak někoho vyhledat a nabídnout mu, aby přijel. Také se domluvili, že z toho budou mít nějaké peníze, že zadarmo to dělat nebudou. Byla zvyklá, že peníze dostávala. Napsala inzerát, protože uměla dobře psát na počítači a vložila jej na předemtné stránky, jednalo se o inzerát na jeho nick, který sama předtím založila. Jednou až dvakrát týdně tak měli klienty. Provozovali to od října do listopadu, již nevěděl přesně. V lednu přišli již pouze dva klienti. Popřel, že by jí přiměl pod pohrůžkou k tomu, aby se pohlavně stýkala s jinými muži.

Obž. [REDAKCE] rovněž popřel svou vinu v případě bodu 2. obžaloby. Uvedl, že s poškozenou měli pořád sex a nebyl důvod, aby si musel něco vynucovat. Z její strany se jednalo o dobrovolný sex. Za celou dobu se nestalo ani jednou, že by se jej snažila odtlačit nebo mu říkala, že to nechce. Také jí nikdy nevyhrožoval, že by třeba mohla spadnout z okna.

K přečinu krádeže pak vypověděl, že když se poškozená vrátila z Německa, viděla, jaké měl na sobě hezké zlato. Řekla mu, že také měla nějaký prstýnek a řetízek, ale nyní ho již nemůže najít, přišla o něj při stěhování. Rovněž uvedl, že byt, ve kterém bydleli a kde měla mít zlato, půjčovala muzikantům, kteří hrávali v restauraci [REDAKCE] která patřila jejímu synovi. Muzikantům půjčili klíče a ti v bytě přespávali.

Doplnil, že neumí mluvit německy. K inzerátům obsaženým ve spise psaným německým jazykem uvedl, že tyto psala právě poškozená, která německý jazyk ovládá, neboť pracovala v Německu. S klienty komunikovali oba dva, ale většinou právě poškozená, neboť sám chodil do pomocné školy a česky psát moc dobře neumí, v pravopise dělá velké chyby. Co se týká notebooku, tak obž. vypověděl, že jej do zástavy dávali spolu, protože potřebovali peníze. S tímto poškozená souhlasila. Poškozená nechtěla jít do práce s tím, že by jí stejně nikde nezaměstnali. Peníze za služby, které provozovaly s klienty, jim předávali do ruky nebo se dávaly na stůl. Brali je společně. Od zákazníků vybírali částky od 1.500,-Kč do 2.000,-Kč.

Poškozená [REDAKCE] uvedla, že se s obž. seznámila 16. září loňského roku, kdy se jednalo o podnájemníka v jejím bytě. Tehdy začala jezdit za synem do restaurace ve Strakonících [REDAKCE] a obž. jí tam vozil a různě jí pomáhal. V té době nikde nepracovala. Předtím pracovala v Německu jako pečovatelka v rodině, na jejíž jméno si nemohla vzpomenout. Pak jí obž. řekl, že nechce, aby již pracovala, že se o ní postará. K tomu, že obž. měl říkat, že se měla v Německu živit prostitucí, uvedla, že obž. po ní chtěl, aby si vymýšlela různé pohádky, protože ho to vzrušovalo. Měla si proto vymýšlet, že tam pracovala jako prostitutka, aby ho to vzrušilo. Během vztahu mu vykládala různé smyšlené příběhy. Její rodina věděla, že v Německu pracuje jako pečovatelka. V Německu pracovala tři čtvrtě roku a za tu dobu pracovala u dvou rodin. K dotazu, z čeho žili, uvedla, že jí obž. jednou říkal, že má peníze mezi lidmi. Pak jí požádal, aby mu dala nějaké zlato, že by ho prodal a měli by na jídlo. Také jí zastavil počítač, poprvé s jejím souhlasem, posléze jej vyplatil a když dal počítač do zástavy podruhé, již s tím nesouhlasila. Uvedla, že také nemůže najít jeden zlatý prstýnek s širokým náramkem. Tyto šperky měla doma. Popřela, že by obž. řekla, že jí tyto šperky sebral bývalý partner. Na zlato je opatrná. Měla ho doma v kosmetickém kufříku. Doplnila, že v bytě jednou nebo dvakrát přespávala kapela. V její místnosti však nebyli. Když se vrátila z Německa, tak nekontrolovala, zda se šperky v kosmetickém kufříku ještě nachází. Neví, kdy šperky zmizely. Doplnila, že si není na sto procent jistá, že by šperky odcizil obž., protože u toho nebyla.

Dále uvedla, že poprvé souhlasila s tím, že by mohli mít sex ve třech. Od té doby k nim začali jezdit nějakí chlapi a samozřejmě zjistila, že se s nimi obž. domlouvá na penězích. Inzerát dával obž., ona inzerát opravila po pravopisné stránce.

Dále uvedla, že nikam nechodila, protože obž. chodil pořád s ní. Nemohla se sama sebrat a jít se třeba projít po městě, dojít si do cukrárny na kafe. Proto radši zůstala doma. Přestože jí takto omezoval, tak si ho v lednu vzala za manžela, protože byla zamilovaná. Doplnila, že za celou dobu nebyla schopna se s někým spojit a požádat o pomoc, protože se obž. bála, a to přesto, že byla v určitých chvílích sama a měla přístup k internetu. Nenapadlo jí ani se spojit s policií. Uvedla, že během těch čtyř měsíců je navštívilo asi 20 mužů, se kterými provozovali sex. Poprvé s tím souhlasila, poté již ne. Rovněž s nimi provozovala orální sex. Obž. rovněž.

Ohledně znásilnění uvedla, že se nejednalo asi přímo o znásilnění. Obž. jí hodil na postel, že se nemohla hýbat, proto mu slovně dala najevo, že s tím nesouhlasí. Nedokázala odpovědět, kdy k tomu došlo. K dotazu, proč znásilnění oznámila až při výslechu v březnu 2011 a nikoliv dříve, uvedla, že to tak nebrala, prostě řekla, že na ni byl někdy obž. hrubý. Doplnila, že mluví pravdu a není důvod, proč by si to měla vymýšlet. Obž. pořád říkal, že má mezi lidmi nějaké velké peníze. Kdyby sama byla na peníze, tak by s ním nebyla tak dlouho. Doplnila, když obž. sháněl klienty, tak jí někdy předtím ukazoval fotografie klientů. Popřela, že by dělala nějaký předvýběr. Šlo jen o to, aby tam nebyl někdo, koho zná. Obž. také několikrát říkala, že má strach, že ji obtěžuje. Obž. na to reagoval tak, že jí odpovídal, že se ho bát nemusí.

Svěděk [REDAKCE] uvedl, že matku a obž. byl několikrát navštívit. O vztahu mezi jeho matkou a obž. moc nevěděl. Když se poprvé maminka rozpovídala o vztahu, tak se nezmiňovala, že by z obž. měla strach, že by jí mlátil, že by jí ubližoval. Až později mu řekla, že jí obž. nabízí za peníze, že si na ní vynucuje sex. Matka se obž. bála. K její práci v Německu uvedl, že pracovala v několika rodinách v loňském roce. První paní, u které byla, zemřela, tak musela jít k dalším a měla jich několik. Rovněž potvrdil, že byl přítomen setkání jeho matky s obž. v restauraci Hvězda v době, kdy byl obž. vykázan. Také potvrdil, že věděl od matky, že jí obž. nosil jídlo za dveře a že tam třeba seděl hodinu či dvě a s matkou si povídal. Také mu matka ukazovala nějaké SMS zprávy. V nich nebyly žádné výhrůžné, pouze jí žádal o setkání.

Svědék [REDACTED] uvedl, že zná obž. od doby, co měl vztah s jeho matkou. Když byl obž. propuštěn z výkonu trestu, pomohl mu sehnat podnájem u matky [REDACTED]. Poté se s nimi občas stýkal. S obž. se sešel párkrát na benzínové pumpě na kafi. Také byl asi dvakrát u nich v domácnosti, chodili společně na oběd. Ze sociální sítě věděl, že si tam obž. i poškozená vyznávali lásku, psali si tam básničky a citáty a vzájemně si to posílali. Také potvrdil, že v básních měl obž. občas pravopisnou chybu. Doplnil, že k jeho matce se obž. nikdy hrubě nechoval. Potvrdil, že se v průběhu podzimu a zimy loňského roku s obž. setkával i samostatně. Chodili spolu po městě. Obž. se nezmiňoval, že by měl pocit, že by ho někdo sledoval. Také potvrdil, že obžalovanému dával nějaké peníze, které mu dlužil z bývalého společného podnikání, přivydělával si u vstupu na diskotéku.

Na základě provedeného dokazování pak soudu nezbylo než konstatovat, že proti sobě stála dvě tvrzení. Na jedné straně výpověď obž. [REDACTED] který popřel jakoukoliv svou vinu. Podrobně a rozsáhle popsal společné soužití s poškozenou [REDACTED] od samého počátku, kdy se seznámili prostřednictvím podnájem v jejím bytě. Popsal, jakým způsobem poškozenou tzv. „uháněl“, jaký měli společný vztah i skutečnost, že se společně rozhodli přivydělávat si sexuálními službami s další osobou. Podrobně vypovídal o tom, že společně podali inzerát na stránkách [REDACTED], na základě kterého získávali klienty. Také uvedl, že od klientů vyžadoval fotografie, které předtím ukázal poškozené, aby nedošlo k tomu, že by se jim přihlásil někdo, koho poškozená zná. Uvedl, že po celou dobu tak poškozená činila dobrovolně, nikdy se nestalo, že by s tím nesouhlasila a rovněž popřel, že by ji znásilnil. Uvedl, že s poškozenou vedli pravidelný sexuální život, pohlavně se stýkali několikrát denně a neměl tedy důvod poškozenou znásilnit. Jejich společný život probíhal úplně normálně a vyvrcholil tím, že se 15.1.2011 vzali. Rovněž popřel, že by poškozené odcizil nějaké zlato, dle jeho vyjádření sama poškozená uváděla, že se jí předmětné zlato ztratilo při stěhování či jí ho sebral její bývalý přítel.

Naproti tomu poškozená [REDACTED] ve své výpovědi uvedla, že z počátku soužití s obž. bylo v pořádku, rovněž se i poprvé domluvili, že zkusí pohlavní styk s další osobou. Napoprvé s tím souhlasila. Poté zjistila, že obž. podal inzerát na stránkách [REDACTED] a na základě tohoto inzerátu k nim začali chodit další muži, se kterými měla pohlavní styk. K tomu doplnila, že s tímto nesouhlasila, přesto se tomu podrobila, a to včetně orálního sexu. Také potvrdila, že kontrolovala pravopis obž. v případě jeho korespondence na uvedených stránkách a také potvrdila, že jí občas obž. ukazoval fotografie klientů, kteří je měli navštívit, aby vyloučili osobu, kterou by znala. Uvedla, že za tyto služby obž. pobíral částky od 1.500,-Kč do 2.000,-Kč. Rovněž ve své rozsáhlé výpovědi uváděla, že se obž. bála, že jí naznačoval, že by mohla třeba vypadnout z okna. Obž. jí neustále doprovázel, nemohla nikam sama chodit. Ke znásilnění doplnila, že s obž. tehdy nechtěla souložit, obž. na ní skočil a protože se ho bála, tak zůstala ležet a nijak se nebránila. Nevěděla však, kdy se tak stalo. Proč si obž. nakonec v lednu 2011 vzala za manžela, přestože jí měl nutit k pohlavnímu styku s dalšími osobami a přestože se ho bála, nedokázala vysvětlit.

Výpovědi obž. a poškozené se tak v části shodují a v části rozcházejí. Žádný přímý svědek, který by znal poměry v jejich společném soužití, nebyl k dispozici. Svědek [REDACTED] znal společné soužití pouze z vyprávění své matky, a to až po vykázání, nikdy předtím nic zvláštního nepozoroval. Matka se mu rovněž nesvěřila, že by se obž. bála. Ani svědek [REDACTED] který nepravidelně navštěvoval společnou domácnost obž. a poškozené, si nevšiml ničeho neobvyklého. Pouze potvrdil slova obž., že se s ním občas scházel mimo byt v [REDACTED] ulici, kdy spolu chodili po městě či pili kávu.

V průběhu trestního řízení byl rovněž vypracován znalecký posudek z oboru psychologie znalcem PhDr. Václavem Lukešem, jehož úkolem bylo posoudit věrohodnost poškozené [REDAKCE]. Ze závěrů tohoto znaleckého posudku a i z výsledku znalce PhDr. Václava Lukeše soud zjistil, že rozumové schopnosti poškozené jsou celkově průměrné, poškozená je schopna chápat události kolem sebe, netrpí poruchami myšlení, které by zkreslovaly či omezovaly úsudek. Mnesticke schopnosti má průměrné, bez poruch v procesech recepce, retence a reprodukce, nejsou patrné poruchy dlouhodobé ani krátkodobé paměti. Poškozená je značně soběstačná, preferuje vlastní rozhodování, emočně je poměrně vyrovnaná, nejsou patrné tendence k impulzivnímu či explozivnímu odreaování.

Co se týká vztahu k obž., znalec uvedl, že vztah s ním navázala po velmi krátké známosti, tehdy se zřejmě cítila osamělá, v pozadí seznámení bylo zjevně i očekávání určitého zabezpečení a podpory. Měsíc po svatbě byla již rozmrzelá, nevyhovovala jí forma těsného soužití. Hledala cestu k rozvodu a k odloučení. Ani po vykázání obžalovaného však nerealizovala razantní opatření k zamezení styku s ním, kontaktovala se s ním telefonicky i osobně. Přesto podala žádost na prodloužení opatření policie k soudu motivované údajnými obavami o život a zdraví. Znalec také konstatoval, že poškozená nemá obecně tendence ke lhavosti, netrpí bájeivou lhavostí ani nemá tendence ke konfabulacím. Obecná věrohodnost je tak u ní zachována.

Znalec také zkoumal specifickou věrohodnost poškozené a poté, kdy měl k dispozici v podstatě pět jejích výpovědí o stejné události, a to tři uvedené na policii a dvě uvedené při samotném vyšetření, konstatoval, že považuje specifickou věrohodnost poškozené za sníženou. Pro tento závěr dle jeho názoru svědčí následující skutečnosti. Posuzovaná není submisivní, nepodléhá snadno manipulacím, je typ, který si dokáže snadno prosazovat své záměry, pokud je považuje za nutné. V průběhu doby vypovídá o reálném příkoří a výhrůžkách spíše mlhavě, nejistě, někdy i neurčitě, ač netrpí poruchami paměti ani myšlení a reálně prožité příkoří by mělo být přesněji vtištěno. V průběhu doby pak mění některé detaily výpovědi (např. byl po vykázání jen jednou u dveří – vícekrát u dveří – byl skoro ob den dvacet minut u dveří). Také nejprve vylučuje některá fakta, pak je pod tlakem připouští (např. nebyla jsem s ním nikdy venku po jeho vykázání – asi dvakrát jsme byli venku nebo inzeroval jen on – nějak jsem mu asi pomáhala – nevěděla jsem, kdo přijde na trojku – viděla jsem fotky mužů předem). Rovněž má poškozená tendence dramatizovat své příkoří, ale nepotvrzuje ho popisem reálných skutků obviněného, časově není schopna lokalizovat své znásilnění ani do konkrétního měsíce, natož pak týdne či dne. Postupně jinak popisuje události znásilnění předcházející, mění detaily o průběhu znásilnění, postupně přiznává některé své účastnické aktivity. Znalec tak závěrem uvádí, že nelze psychologicky spolehlivě vyloučit účelovost konkrétních výpovědí poškozené, když po krátké době manželského soužití byla rozmrzelá jistě nevhodným chováním obviněného (jako vnucování se, jakousi ostražitostí obviněného, nadměrnou pozorností), hledala cestu, jak rychle vyloučit obviněného ze soužití. Znalec taky dodává, že poškozená nemá žádné útrpné návratové vzpomínky na údajné konkrétní týrání, necítí výrazné změny nálad ani labializaci svých projevů, nevyhýbá se prostředí, nerealizovala žádné obranné akty a neomezila prakticky kontakty s lidmi, nejsou patrné zjevné symptomy posttraumatické stresové poruchy. Obavy má spíše z prozrazení prostitučních praktik na veřejnosti a v rodině, a to ji rozlaďuje a vyvolává pocity viny a nejistoty před lidmi.

U hlavního líčení znalec některé své závěry doplnil. Např. na dotaz soudu v případě znásilnění uvedl, že oběť znásilnění se takto v podstatě nechová. U znásilněných žen událost skutečného znásilnění bývá vtištěna či vpečetěna velmi přesně. Znalec doslova uvedl, že je přesvědčený, že u poškozené je nemožné, aby nebyla schopna si časově znásilnění vybavit, neboť má normální inteligenci. Jak však bylo z výpovědi zjištěno, ona jej časově vůbec nedokáže zařadit. Z řízeného rozhovoru navíc zjistil, že v případě styku s jinými muži se u ní objevila i vlastní aktivita

spočívající v tom, že posílala své fotky také na internet. Když u nich zazvonili muži, sama je pouštěla nahoru, což dle znalce naznačuje jakousi spolupráci. Také přiznala, že si prohlížela někdy jejich fotky. Také popisuje, což dle znalce je vyloženě netypické pro donucování, kdy popisuje událost, kdy říká, že těm mužům, kteří docházeli, prováděla i orální sex. Znalec k tomu dodává, že k takovému jednání se dá velmi těžko donutit, protože obrana je v tomto případě velmi jednoduchá, jako je skousnutí či podobně. Znalec tak uzavírá, že u poškozené nezjistil žádné změny, žádné traumatické poškození, tedy nezjistil to, co typicky u žen týraných je obvyklé. Znalec také uvedl, že v případě jejího jednání může hrát roli jakási účelovost. Poškozená v podstatě ve stejný den podala žádost o rozvod, jako podala trestní oznámení. Po měsíčním soužití zřejmě usoudila, že to, co kdysi považovala za účelné, čili zastřešení obžalovaným, finanční pomoc, vyřešení dluhů, bydlení, tak usoudila, že k tomu asi nedojde a bylo potom pro ni výhodné rychle to nějakým způsobem změnit. Obž. zřejmě nesplnil její očekávání ve finančním zajištění a poškozená zřejmě poté usoudila, že by bylo lepší být zase sama. Znalec závěrem dodal, že u poškozené nezaznamenal ani v nejmenším případě strach z obžalovaného.

Okresní soud ve Strakonicih pak na základě výše popsaného a provedeného dokazování, kdy vyslechl obž., poškozenou a také znalce, nemůže uzavřít, že se obž. dopustil trestné činnosti uvedené v obžalobě pod body 1. – 3.. Okresní soud poškozené nevěří, že se tak stalo, jak ona popisuje. I okresní soud spatřuje v jejím chování, které popisovala soužití s obž. za naprosto nelogické, někdy až vymykající se zdravému rozumu. Poškozená líčí soužití s obž. v tom směru, že se ho obávala, že z něho měla, popisovala, že ji obž. v podstatě odstříhl od okolního světa. Soud však této její verzi neuvěřil. Obž. měla po celou dobu soužití, tedy po dobu od října 2010 až ledna 2011 řadu příležitostí, aby se v případě jakéhokoliv příkoří či násilí či strachu obrátila na příslušné orgány či svou rodinu o pomoc. Za celou dobu nic takového neučinila, naopak dne 15.1.2011 se za obž. provdala. Soud dospěl k závěru, že osoba, která měla být po takovou dobu (po dobu cca 3 měsíců) v obavách, ve strachu, která neměla mít v podstatě žádnou svobodu, kdy měla být neustále pod dohledem, taková osoba by se zcela jistě zachovala jinak. Sotva by se s ohledem na její povahové rysy za obžalovaného provdala (je nutné připomenout, že poškozená je dle znalce značně soběstačná, preferuje vlastní rozhodování, emočně je poměrně vyrovnaná). Okresní soud se pak zcela shoduje se závěry znalce z oboru psychologie, který uzavřel, že specifická věrohodnost poškozené je snížena. Je naprosto netypické u žen, které měly být znásilněny, aby nebyly schopny si takovou událost časově zařadit tak, jak to nedokázala poškozená [redacted] v této věci. Rovněž je absolutně netypické, aby osoba, která má být donucována k sexuálním stykům, aby zároveň s těmito muži provozovala i tzv. orální sex. Jak sám znalec uvedl, proti tomuto jednání v případě nesouhlasu je snadná obrana. Pakliže poškozená měla po celou dobu k dispozici počítač připojený na internet, měla k dispozici telefon (byť i bez kreditu), mohla se kdykoliv obrátit na příslušné orgány o pomoc. Po celou dobu něco takového neučinila, naopak po takovém příkoří (jak popisuje) si i obž. vzala. Její chování tak spíše svědčí pro verzi obž., který uvedl, že po celou dobu jednal s poškozenou ve vzájemné shodě, tedy že to byli oba dva, kdo si přes sexuální služby se třetími osobami přivydělával finanční prostředky. Znalec PhDr. Václav Lukeš se také vyjádřil k možným motivům jednání poškozené, kdy tato po určité době obvinila ze závažné trestné činnosti obžalovaného. Znalec uvedl, že motivem poškozené mohlo být zjištění, že v případě obžalovaného se nejedná o osobu, která by jí finančně zajistila. Dalším motivem mohla být změna příjmení za situace, kdy má poškozená z minulosti řadu dluhů.

Poškozená v případě krádeže uvedla, že si vůbec není jistá, zda předmětné šperky, pokud byly vůbec odcizeny, je odcizil právě obžalovaný. Bylo navíc bezpečně zjištěno, že klíče od bytu dostávaly i jiné osoby (muzikanti), které v bytě přespávaly a měly tak v době nepřítomnosti poškozené možnost byt prohledat. Navíc soud podotýká, že poškozená v případě šperků uváděla, že je na zlato opatrná. Přesto zanechala zlaté šperky v neuzamčeném pokoji, kam mohly mít přístup

i jiné osoby. Poškozená si tak vlastně odporuje, kdy na jednu stranu říká, že se o své zlaté šperky starala (byla opatrná), na druhou stranu je ponechala v neuzamčené skříňce, v neuzamčeném pokoji, kam měly přístup i třetí osoby.

Ze všech těchto důvodů Okresní soud ve Strakoniciích uzavírá, že nemohl na základě provedených důkazů se stoprocentní jistotou (bez důvodných pochybností) uzavřít, že se obž. [redacted] dopustil jednání uvedených v obžalobě pod bodem 1. – 3.. Obž. jakoukoliv svou vinu popíral, na jeho vinu v případě bodu 1. ukazovala pouze výpověď poškozené [redacted]. Jak již však soud uzavřel výše, soud její výpovědi neuvěřil, neboť považuje její výpověď za nelogickou hraničící s účelovostí. Je evidentní, že obž. s poškozenou v bytě v [redacted] ve [redacted] podlaží provozovali pohlavní styky – soulože s dalšími osobami, a to za úplatu tak jak je uvedeno v části popisu skutku. Soud však uzavírá, že nemá důvod nevěřit obž., že to bylo za souhlasu poškozené (o čemž svědčí již výše zmíněné skutečnosti), proto soud obž. v případě bodu 1. obžaloby zprostil podle § 226 písm. b) trestního řádu, neboť část jednání se evidentně stala, nicméně není trestným činem. Stejným způsobem soud postupoval v případě bodu 2., tedy jednání kvalifikované jako zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku, neboť ani v tomto případě soud nedospěl k závěru, že by ke znásilnění došlo. Jak je již uvedeno shora, výpověď poškozené vůbec nespovídá o tom, že by ke znásilnění došlo. Je zřejmé, že k pohlavnímu styku mezi obž. a poškozenou došlo, je možné říci, že v daném okamžiku zřejmě poškozená nechtěla pohlavní styk, nicméně nakonec s ním souhlasila a pohlavní styk byl uskutečněn. O tom, že by byla znásilněna, nespovídá žádné zjištěné skutečnosti. Zvláště ta, že ani ona sama nedokáže znásilnění časově zařadit, což odporuje chování obětí znásilnění. Soud tak uzavírá, že i v tomto případě obž. podle § 226 písm. b) trestního řádu v případě bodu 2. obžaloby zprostil.

Konečně soud obž. zprostil obžaloby i pro skutek uvedený v bodě 3. obžaloby, tentokrát však podle § 226 písm. a) trestního řádu, kterým se měl obž. dopustit přečinu krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku. Soud na základě provedeného dokazování vůbec nedospěl k tomu, že by ke krádeži došlo. Jak je již uvedeno výše, poškozená i přes svou údajnou opatrnost s nakládáním se zlatými šperky, tyto nechala neuzamčené, v podstatě přístupné jiným osobám a pokud šperky skutečně měla, mohly být odcizeny jakoukoliv osobou nacházející se v předmětném bytě. Také je nutné podotknout, že poškozená s obviněním z krádeže přichází až v době podání trestního oznámení, tedy v roce 2011, přestože k údajné ztrátě či krádeži mělo dojít již v podzimních měsících roku 2010. I zde spíše svědčí jednání poškozené jako účelové. Soud má velké pochybnosti o tom, zda vůbec poškozená předmětné šperky vlastnila a za této situace mu nezbylo nic jiného než obžalovaného v případě tohoto jednání uvedeného pod bodem 3. obžaloby podle § 226 písm. a) trestního řádu obžaloby zprostit.

Otázkou pak zůstával trest pro obžalovaného za spáchaný přečin dle § 337 odst. 2 TZ. Obžalovaný se k přečinu doznal, svého jednání litoval. Na druhou stranu se jedná o osobu soudně trestanou, která se uvedeného přečinu dopustila krátce po propuštění z výkonu trestu odnětí svobody. Po zvážení všech polehčujících okolností i přitěžujících dospěl soud k závěru, že trest v jedné šestině zákonné trestní sazby (tj. v délce šesti měsíců) je trestem dostatečným, bude v daném případě plnit zejména účel trestu. Výkon tohoto trestu soud podmíněně odložil na zkušební dobu osmnácti měsíců, když délka této zkušební doby je dostatečná vzhledem ke všem zjištěným skutečnostem.

Poučení: Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 8 dnů od jeho doručení ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích, prostřednictvím soudu podepsaného, a to ve trojím vyhotovení.

Státní zástupce tak může učinit pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo chybí.

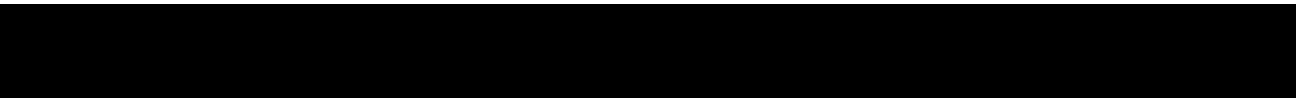
Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce.

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Ve Strakonících dne 2.8.2011

JUDr. Tomáš Uldrich, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Marta Petrovcová

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud ve Strakonici rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Lenky Krumlové a přísedících soudců Ivana Šulce a Ing. Evy Rychtářové v hlavním líčení konaném dne 8.4.2011, t a k t o :

Obžalovaný

[REDACTED]

nar. [REDACTED] v [REDACTED] bytem [REDACTED]
[REDACTED] naposledy bytem [REDACTED] okres
Strakonice, státní příslušník Vietnamské socialistické republiky,

se podle § 226 písm. b) tr. řádu **z p r o š t ů j e** obžaloby pro skutky, že

I.

v přesně nezjištěné době od léta 2009 do 31.10.2010 ve Vodňanech, okres Strakonice, v nepravděpodobných intervalech v rozmezí cca jednoho měsíce, donucoval poškozenou [REDACTED] nar. [REDACTED] trvale bytem [REDACTED] okres Strakonice, pohrůžkou zabití jejího bratrance [REDACTED] nar. [REDACTED] bytem [REDACTED] okres Strakonice, a pohrůžkou prozrazení již uskutečněných pohlavních styků jejímu manželovi [REDACTED] nar. [REDACTED] k pohlavním stykům, takto si počínal i přesto, že poškozená plakala, snažila se bránit tím, že se přikrývala přikrývkou, strkala do něho, odstrkovala ho rukama do jeho hrudi a slovně mu dávala najevo, že s pohlavními styky nesouhlasí, postupně tak vykonal na poškozené proti její vůli celkem 8 souloží, k nimž došlo poprvé v létě 2009 v bytě poškozené v její ložnici, poté cca po 1-2 měsíci u řeky ve [REDACTED] následně v srpnu 2009 na trávě poblíž domu poškozené, poté v říjnu až listopadu 2009 v bytě obviněného ve [REDACTED] dále v lednu až únoru 2010 poblíž domu poškozené ve [REDACTED] následně v dubnu 2010 v domě poškozené ve [REDACTED] dále v říjnu 2010 na zahradě domu poškozené a naposledy dne 31.10.2010 v ložnici domu poškozené ve [REDACTED] přičemž ke zranění poškozené nedošlo,

a dále se v téže době ve [redacted] okres Strakonice, v domě čp. [redacted] kam přišel na návštěvu a na volném prostranství v blízkosti tohoto domu, kam poškozenou telefonicky vylákal, pokusil nejméně v 5 případech přes výslovný nesouhlas poškozené na ní vykonat soulož, vždy ji povalil na zem, snažil se z ní strhnout oděv, což se mu přes její aktivní odpor nepodařilo, přičemž ke zranění poškozené nedošlo,

II.

v době od 8.11.2010 do 10.11.2010 ve [redacted] formou nejméně deseti SMS zpráv zaslaných z telefonního čísla [redacted] pod pohrůžkou fyzické likvidace, nutil poškozeného [redacted] nar. [redacted] bytem [redacted] okres Strakonice, manžela poškozené [redacted] nar. [redacted] k osobnímu setkání a řešení situace, následně dne 8.11.2010 cca kolem 18:30 hod. zaslal poškozenému ze svého telefonního čísla SMS zprávu ve znění, že se s ním chce osobně setkat a uváděl „nevíš, kdo spal s tvojí ženou, přijď ke mně domů, já ti povím všechno“, poté poškozeného ve svém pracovním volnu kolem 20:00 hod. téhož dne vyhledal na pracovišti ve firmě Vodňanská drůbež, s.r.o., Radomilická čp. 886 ve Vodňanech, kde mu sdělil, že spal s jeho manželkou a pokusil se ho, ve snaze jej vyprovokovat, fyzicky napadnout ocílkou, kterou hodil směrem k poškozenému, poškozeného však nezasáhla, neboť ten se snažil utéci, dne 9.11.2010 kolem 18:45 hod. při telefonickém hovoru uskutečněném z téhož telefonního čísla sdělil poškozenému, že má zájem o jeho manželku, že se věc musí okamžitě řešit a vyhrožoval, že pouze jeden muž může mít jednu ženu, že jeden musí ustoupit a pokud se tak nestane, tak jeden z nich zemře,

v nichž byl obžalobou spatřován ad.I) pokračující zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 písm. a) trestního zákoníku dílem dokonáný, dílem nedokonáný ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku a ad. II.) přečin vydírání podle § 175 odst. 1 trestního zákoníku,

neboť v žalobním návrhu označené skutky nejsou trestnými činy.

O d ů v o d n ě n í :

Po provedeném dokazování v hlavním líčení dospěl soud k závěru, že žalované skutky nejsou trestnými činy, a proto bylo rozhodnuto zprošťujícím rozsudkem.

Obžalovaný vypověděl, že s poškozenou [redacted] udržoval po dobu přibližně dvou let intimní vztah, jednalo se však z její strany o vztah zcela dobrovolný. Vyloučil, že by ji k pohlavním stykům někdy nutil násilím či vyhrožováním. S poškozenou se seznámil v březnu 2009, kdy začal pracovat v továrně na zpracování drůbeže ve Vodňanech, kde pracovala také poškozená a její manžel. K pohlavním stykům došlo ve větším rozsahu, než jak je uvedeno v obžalobě, a to vždy ve [redacted] u poškozené doma na adrese [redacted] v pokoji, v garáži, na zahradě nebo na veřejných prostranstvích. Poslední pohlavní styk spolu měli 6.11.2010. Bližší vztah iniciovala poškozená milostnými SMS, asi po třech měsících došlo k prvnímu pohlavnímu styku. Protože poškozená byla vdaná, bylo třeba vztah tajit před lidmi, aby nebyla dotčena její čest. Jediným, kdo byl přímým svědkem vztahu, byl bratranec poškozené [redacted] který obžalovaného s poškozenou přistihl dne 31.12.2009 v jejím bytě v momentě, když se oblečení objímali a líbali v sedě na posteli poškozené. [redacted] na to reagoval udeřením obžalovaného do hlavy, následně se všichni tři sešli v restauraci, kde se poškozená přiznala s milostným poměrem s obžalovaným. [redacted] požadoval, aby se obžalovaný s poškozenou nescházeli v jeho bydlišti, s tím, že vyjde-li věc najevo a dojde-li tak k pošpinění jeho rodiny, pověsí hlavu obžalovaného na náměstí ve [redacted]

Obžalovaný zdůraznil, že mezi ním a poškozenou byl vzájemný vřelý vztah, poškozená se nechtěla s obžalovaným rozejít. Obžalovaný dále vypověděl, že s poškozenou byli v častém telefonickém spojení, telefonovali si a psali SMS vzájemně, on užíval tel. č. [REDAKCE] poškozená nejprve tel. č. [REDAKCE] později si telefonní číslo změnila. Jeho telefon používali i další osoby, proto poškozená své SMS z jeho telefonu odstraňovala. Obžalovaný uvedl, že zůstali v telefonickém kontaktu i po dobu, co poškozená byla v době od 2.5.2010 do 2.7.2010 ve Vietnamu, kde žije její syn u manželových rodičů. Poukázal na to, že se mu poškozená svěřovala s tím, že je v manželství nešťastná. Obžalovaný chtěl jejich vztah vyřešit tak, aby se nemuseli dále skrývat, poškozená jej jednou požádala, aby počkal, že si to sama vyřeší, v dalším případě již neříkala nic. Obžalovaný proto v době od 8.11. do 10.11.2010 poslal jejímu manželovi – poškozenému [REDAKCE] 5 až 7 SMS, kde mu sděloval, že [REDAKCE] má poměr s jiným mužem, jestli chce vědět s kým, nechť se s obžalovaným sejde. [REDAKCE] na první SMS nereagoval, obžalovanému zavolala [REDAKCE] a vynadala obžalovanému a řekla mu, že jí nutil. Dne 9.11.2010 mu kolem 12:00 hodin poškozená telefonovala, žádala, aby obžalovaný večer přišel do jejího bytu a všem řekl, že mezi ním a poškozenou nikdy nedošlo k pohlavnímu styku. Obžalovaný poté telefonicky kontaktoval [REDAKCE] a oznámil mu, že se nebude před nikým zpovídat, že je třeba vyřešit celou záležitost jen mezi třemi dotčenými s tím, bude-li se poškozený cítit pošpiněn, může obžalovaného bodnout. Obžalovaný popřel, že by poškozenému vyhrožoval. K napadení poškozeného ocílkou uvedl, že se jen bránil napadení ze strany poškozeného [REDAKCE]

Poškozená [REDAKCE] vypověděla, že s obžalovaným měla původně kamarádský vztah. V průběhu roku 2009 a 2010 ji obžalovaný 7x až 9x donutil k souloži a 2x až 3x o soulož pokusil. K prvnímu vynucenému pohlavnímu styku došlo v jejím bydlíšti na adrese [REDAKCE]. Předcházel tomu telefonát obžalovaného se žádostí o to, zda může použít jejich počítač na chatování. Poškozená svolila, obžalovaný přišel, manžel poškozené nebyl doma. Obžalovaný svalil poškozenou na postel, držel jí ruce, strhl z ní kalhoty tak, že utrl i knoflík. Poškozená jej oběma rukama odstrkovala do hrudníku, snažila se obžalovaného uprosit, aby svého jednání zanechal. Obžalovaný si svlékl kalhoty, vykonal na poškozené soulož a poté odešel. Poškozená věc nenahlásila na policii ani se nikomu nesvěřila, neboť se styděla. Žádala obžalovaného, aby to nikomu neříkal, obžalovaný požadoval další schůzky, v opačném případě hrozil, že to oznámí její rodině. K druhému případu došlo asi za jeden až dva měsíce opět v bytě poškozené. Obžalovaný opět přišel pod záminkou chatování. Obžalovaný strčil poškozenou, sedla si na postel. Plakala, zakřičela „Ne, nemůžeš to udělat“. Obžalovaný jí držel za ruku, oba seděli oblečení na posteli, k pohlavnímu styku nedošlo. V ten okamžik vešel do místnosti bratranec poškozené [REDAKCE] který bydlel ve vedlejším pokoji a několikrát uhodil obžalovaného. Poškozená vypověděla, že se svému bratranci svěřila, že ji obžalovaný již jednou předtím znásilnil a že nechce, aby se to opakovalo. [REDAKCE] poškozenou utěšoval, a slíbil, že to nikomu nevyzradí. Poté se sešli s obžalovaným v baru, kde [REDAKCE] požadoval po obžalovaném, aby své jednání již neopakoval. Posléze (u hlavního líčení dne 15.3.2011) poškozená vypověděla, že [REDAKCE] neřekla o tom, že ji obžalovaný přinutil k pohlavnímu styku, protože se styděla, řekla mu to až poté, co byl obžalovaný zadržen. Obžalovaný jí vyhrožoval, že nebude-li se s ním i nadále stýkat, zabije [REDAKCE]. Poškozená to bratranci neoznámila, neboť se bála, protože je výbušný. S bratrancem se nebavila o tom, co se stalo, jen jej žádala, aby věc držel v tajnosti. Poškozená nedokázala přesvědčivě vysvětlit, proč nejprve uváděla, že bratranci vše prozradila a poté, že mu řekla o donucení k sexu až později. K dalšímu vynucenému pohlavnímu styku došlo necelý měsíc poté, na trávě u řeky ve [REDAKCE] byla již zima. Obžalovaný ji telefonicky pod hrozbou prozrazení donutil přijít. Poškozená mu na místě sdělila, že nechce pohlavní styk, obžalovaný opět hrozil prozrazením rodině a zabitím

poškozené a jejího bratrance. Poškozená jej odstrkovala, stála opřená o strom, obžalovaný jí utrl knoflík od kalhot a v této poloze došlo k souloži. Další soulož na poškozené obžalovaný vykonal večer, kdy poškozená s manželem a obžalovaným šli k přátelům na večeři. Po cestě obžalovaný přiměl manžela poškozené, aby s ním šel k jiným přátelům na večeři, poškozená tedy šla sama. Po chvíli za sebou zahlédla obžalovaného, který ji přinutil k tomu, aby s ním šla do jeho bydliště. Strčil do ní, upadla na postel, strhl z ní džínové kalhoty. Poškozená se bránila odstrkováním do hrudníku a slovně. Po deseti patnácti minutách šla domů. K dalšímu pohlavnímu styku došlo po odpolední směně, kdy se poškozená po 22:00 hodině vracela domů, její manžel odešel domů dříve, neboť druhý den skládal zkoušky na řídičské oprávnění. Obžalovaný na ni počkal nedaleko jejího domu, na místě stála nějaká socha, obžalovaný poškozené stáhl kalhoty, přitlačil ji ke stromu a vykonal na ní soulož. Ze zprávy Městského úřadu Vodňany ze dne 18.11.2010 soud zjistil, že [redacted] absolvoval závěrečnou zkoušku pro získání řídičského oprávnění skupiny B dne 27.11.2009. V srpnu nebo září 2010, kdy poškozená jela z nákupu v OD TESCO na kole domů, obžalovaný jí shodil kolo, řekl jí, že si s ní chce popovídat. Poškozená jej v pokleku prosila, aby jí nechal být, plakala, viděli jí lidé, kteří bydlí v jediném domě, co se na místě nachází. Obžalovaný rozbil zadní světlo u kola a odešel, k souloži nedošlo. Poškozená dále vypověděla, že v září nebo v říjnu 2010 byl obžalovaný u nich na návštěvě, když odcházela, šla za ním zavřít vrata. Poškozená chvíli vyčkávala, avšak obžalovaný na ni čekal a dožadoval se pohlavního styku, ke kterému došlo na zahradě, kde z poškozené strhl kalhoty, utrl při tom knoflík. Poškozená se tak bála, že se pomohla. Vypověděla, že již několik měsíců předtím došlo k tomu, že na ní obžalovaný vykonal soulož v garáži, když šla zavřít dveře, proto ve druhém případě čekala, až obžalovaný odejde. V létě 2010 jí obžalovaný u řeky vyhrožoval zabitím a zničením rodiny. Poškozená vyjádřila slovní nesouhlas, obžalovaný z ní strhl kalhoty, poškozená stála u stromu, obžalovaný na ní vykonal pohlavní styk. Uvedla, že u řeky se tak stalo třikrát, byla schopna popsat dva případy. Poškozená dále vypověděla, že v jednom případě byl u nich obžalovaný na návštěvě, ona s manželem odešla k příbuzným na návštěvu do horního patra, obžalovaný zůstal v jejich bytě sám. Poškozená se vrátila pro nádobí, obžalovaný po ní požadoval pohlavní styk, strčil do ní, upadla na postel a udeřila se do lýtky, kde poté měla hematoma. K souloži tehdy nedošlo. K dalším snahám obžalovaného o soulož vypověděla, že k tomu došlo několikrát na trávníku u fotbalového hřiště, kde mu to rozmluvila, jednou se mu nepodařilo svléct jí kalhoty. Uvedla, že obžalovaného za to, co jí udělal, nesnášela hluboko v kostech. Poškozená má se svým manželem osmileté dítě, které žije u manželových rodičů ve Vietnamu. Dále uvedla, že pokud by žena z vietnamské komunity navázala mimomanželský vztah, odvrátila by se od ní i její rodina.

Z přehledu komunikace telefonních čísel obžalovaného [redacted] a poškozené [redacted] ([redacted] soud zjistil, že v období od 7.6.2010 do 11.11.2010 bylo z telefonního čísla obžalovaného voláno poškozené 109x a posláno 488 SMS a z telefonního čísla poškozené bylo obžalovanému voláno 120x a odesláno 188 SMS. Některé hovory nebyly přijaté, u ostatních se jejich délka pohybuje od několika sekund do desítek minut. K telefonickým spojením mezi obžalovaným a poškozenou docházelo v různou denní i noční dobu, včetně pozdních nočních či brzkých ranních hodin. Jednalo se kontinuální oboustrannou telefonickou komunikaci, k níž docházelo mnohokrát v průběhu dne, stalo se také, že poškozená kontaktovala obžalovaného bez předchozího telefonátu či SMS ze strany obžalovaného (viz např. hovor dne 21.8.2010 v 12:38 hodin, následovala SMS, poté dvě SMS ze strany obžalovaného a za pět hodin 3 hovory ze strany poškozené, které v součtu trvaly přes dvacet minut). Poškozená vypověděla, že v roce 2009 a 2010 užívala telefon tel. č. [redacted]. Nejprve vyloučila, že by obžalovaného telefonicky kontaktovala, uvedla, že to byl vždy obžalovaný, kdo jí volal či posílal SMS. Vyloučila, že by její mobilní telefon používala jiná osoba. U hlavního líčení konaného dne 15.3.2011 připustila, že obžalovanému

volala a psala zprávy, avšak vždy jen jako reakci na jeho telefonický hovor či SMS, neboť jí obžalovaný vyhrožoval stejným způsobem jako při nucení k pohlavním stykům, nikdy mu nevolala, aniž by nepředcházel hovor nebo SMS od obžalovaného. Po nahlédnutí do přehledu telefonické komunikace vypověděla, že její telefon užíval i její manžel a skutečnost, že předtím vyloučila, že by její manžel telefon užíval, vysvětlila tím, že užívání jejího telefonu manželem považovala za automatické. Uvedla, že jí obžalovaný volal mnohonásobně více, používal dvě telefonní čísla. Ve věci byl dále proveden důkaz přepisem SMS z telefonu obžalovaného zaslaných poškozenu v době od 29.9.2010 do 10.10.2010, kde poškozenu oznamuje své zdravotní problémy, a ve zprávě přijaté obžalovaným 4.10.2010 v 19:26 hodin sděluje, že chce, aby jejich vztah zůstal i nadále veselý (dobrý) a vyzývá obžalovaného, aby ji nenutil, že má rodinu a tedy chápe, jaký má poškozenu život, že si obžalovaný může najít lepšího člověka, tak proč se poškozenu tak drží a trápí je oba. V SMS přijaté dne 4.10.2010 v 23:39 hodin poškozenu píše obžalovanému: „Nyní skutečně nevím, jak ti to mám říct, abys mi porozuměl a věřil mi. Vše záleží jen na tobě. Že se ke mně chováš hezky, to jsem vycítila a vím to. Nejsem typ člověka, který neumí přemýšlet, ale v žádném případě si tě nemůžu vzít, tak proč mě takhle trápíš? Proč se kvůli mně trápíš, kvůli tobě se taky cítím smutná. Toto říkám z celého srdce“. Poškozenu obsah SMS vysvětlila tím, že obžalovanému pouze slušně odpovídala na jeho SMS, neboť se bála toho, co by se mohlo stát, kdyby tak neudělala. Dále vypověděla, že v důsledku vynucených pohlavních styků s obžalovaným otěhotněla, těhotenství bylo na její žádost lékaři přerušeno. Vyloučila, že by otěhotněla s manželem, neboť se vždy chránili kondomem. Z lékařských zpráv Nemocnice Písek, a.s. soud zjistil, že poškozenu [redacted] podstoupila 29.11.2010 interrupci bez komplikací. Otec plodu nebyl zjištěn, jak vyplynulo z odborného vyjádření z odvětví genetiky.

K bodu II. obžaloby vypověděla, že obžalovaný oznámil jejímu manželovi, že měl pohlavní styk s poškozenu. Manžel poškozenu důvěřoval, ona obžalovanému vynadala. Poté došlo v továrně k hádce mezi manželem poškozenu a obžalovaným. Stála opodál, u obžalovaného viděla ocílku, honil se s poškozenu.

Z výpovědi poškozenu [redacted] soud zjistil, že dne 9.3.2009 nastoupil s manželkou [redacted] do továrny na drůbež, kde se seznámil s obžalovaným, s nímž měl kamarádský vztah. Poškozenu s manželkou bydlí na adrese [redacted]. Obžalovaný navštěvoval rodinu poškozenu, docházel k nim cca jednou týdně. Manželka poškozenu si na časté návštěvy nestěžovala, až v září či v říjnu 2010 poukazovala na to, že se obžalovaný u nich zdržuje nepřiměřeně dlouho. V bytě, který poškozenu s manželkou obývá, jsou dva oddělené pokoje, v jednom žil poškozenu s manželkou a ve druhém manželčin bratranec [redacted] který se v červenci 2010 přestěhoval do horního patra, do bytu, v kterém do té doby žil strýc. Ze svědkovy výpovědi je zřejmé, že obžalovaný s nimi nikdy nenavštěvoval strýce bydlícího v horním patře, a nikdy nezůstal v bytě sám, když poškozenu s [redacted] odešel na návštěvu. Ze svědkovy výpovědi dále soud zjistil, že za dobu pobytu v ČR měl vždy svůj vlastní telefon, nikdy si nepůjčil telefon od někoho jiného a vyloučil, že by někdy volal či posílal SMS z manželčina telefonu. [redacted] užívala původně tel. č. [redacted] na toto tel. č. byla zaslána SMS, která se týkala rodiny poškozenu. Poté [redacted] užívala tel. č. [redacted]. Svědek nezaznamenal, že by jeho manželka v roce 2009 a 2010 telefonovala častěji, než je obvyklé. Z výpovědi svědka dále vyplynula, že se nikdy nestalo, že by se jeho manželka zdržela po dobu delší, než je nezbytné pro zavření dveří, poté, co šla vyprovodit obžalovaného. Svědek vždy slyšel zavření vstupních dveří a [redacted] se poté bez nějakého prodlení vrátila. Svědek nezaregistroval nic neobvyklého na chování své manželky v roce 2009 a 2010, s obžalovaným se bavila normálně, asi před rokem si všiml hematomu na její noze, což odůvodňovala upadnutím na schodech. O pohlavních stycích s obžalovaným se mu manželka svěřila poté, co byl na výslechu na policii, řekla mu o 8 až 9 případech.

K bodu II. svědek vypověděl, že na počátku listopadu 2010 mu obžalovaný poslal SMS: „Pokud chceš vědět, s kým má tvoje manželka milostný poměr, tak se se mnou musíš setkat.“ [redacted] poté obžalovanému telefonovala a svědkovi tvrdila, že to není pravda. Kolem 20:15 hodin přišel do továrny obžalovaný a oznámil svědkovi, že je to on, kdo spí s jeho ženou. Svědek sdělil obžalovanému, že věří své manželce, v ruce měl strojek na lepení krabic. Po chvíli přišel obžalovaný, v ruce měl dvě ocílky a druhou rukou sahal do krabice s noži, svědek proto utekl z místnosti, obžalovaný po něm hodil jednu ocílku, která mu prolétla v blízkosti hlavy. V místnosti byla přítomna svědkova manželka a [redacted]. Svědek neutrpěl žádné zranění. Asi po pěti minutách obžalovaný opět sděloval poškozenému informace o jeho vztahu s [redacted] s tím, že mu pošle důkazy. Následně poškozenému obžalovaný poslal 3 nebo 4 SMS, v nichž sděloval, že celou věc oznámí rodině poškozeného. K vyhrožování v SMS nedošlo. Po dvou dnech obžalovaný zatelefonoval a říkal, že by se měli sejít obžalovaný, poškozený a poškozená [redacted] s tím, že poškozený zabije jeho nebo obžalovaný poškozeného či že zemřou všichni tři. SMS bylo celkem kolem 10, poškozený si nepamatuje obsah všech, poškozená je smazala. Svědek měl strach o život a pověst rodiny.

Z výpovědi svědka [redacted] soud zjistil, že v létě 2010 si nejméně dvakrát až třikrát všiml ženy a muže vietnamské národnosti bavit se v blízkosti sportovního areálu Na Valše ve Vodňanech v blízkosti řeky Blanice. Hovořili spolu hlasitě, jak je obvyklé v jejich komunitě, stáli vedle sebe, svědek měl za to, že v jednom případě měl jeden z nich s sebou jízdní kolo. Uvedl, že by nebyl schopen dvojici identifikovat, neví ani, zda se jednalo ve všech případech o tytéž osoby.

Svědka [redacted] bratranec poškozené, vypověděl, že do srpna 2010 bydlel v pokoji vedle poškozených na adrese [redacted]. O Vánocích 2009 slyšel z pokoje [redacted] zvuky, myslel si, že se hádá s manželem. Poté rozpoznal, že jde o hlas cizího člověka, slyšel, jak poškozená říká: „Tohle bys dělat neměl.“ Vešel proto do pokoje, poškozená ležela na boku na posteli, obžalovaný měl sundanou mikinu a vstal z postele. Oba byli oblečení. Svědek obžalovaného dvakrát udeřil do obličeje, protože poznal úmysl obžalovaného znásilnit poškozenou, na což usuzoval z věty, kterou slyšel před vstupem do místnosti. Poškozené vytkl výběr kamarádů a přiměl ji k tomu, aby obžalovanému zavolala. Poté se všichni tři sešli v baru, obžalovaný mu řekl, že se mu poškozená líbí a bude se snažit získat jí za každou cenu. Svědek o události neinformoval manžela poškozené, neboť ve vietnamské komunitě se na znásilněnou ženu nahlíží jako na použitou a odhozenou věc. O tom, že poškozená měla nedobrovolný pohlavní styk s obžalovaným, se mu svěřila den dva předtím, než byl obžalovaný zadržen, bylo to poté, co odeslal SMS manželce poškozené. Svědek slyšel telefonní hovor mezi obžalovaným a poškozeným, kde obžalovaný vyhrožoval, že zůstane buď obžalovaný nebo poškozený. Poškozený měl hovor nastavený do reproduktoru, poškozený to vnímal jako vyhrožování smrtí, proto přiměl poškozeného, aby věc nahlásil policii.

Z výpovědi svědka [redacted] soud zjistil, že mu asi dva až tři měsíce poté, co začali v továrně na drůbež pracovat poškození, obžalovaný svěřil, že má s poškozenou [redacted] milenecký poměr, svědek se mu jej snažil rozmluvit. Obžalovaný ukazoval svědkovi SMS, které podle slov obžalovaného měly být od poškozené, svědek zprávy nečetl. O tom, že si obžalovaný s poškozenou posílali mnoho SMS, ví svědek od spolubydlicího obžalovaného, [redacted]. Ze svědkovy výpovědi je dále zřejmé, že v kolektivu Vietnamců pracujících v továrně na drůbež se povídalo o tom, že obžalovaný a poškozená mají mezi sebou bližší vztah, povídalo se o tom dlouho, několik měsíců po nástupu poškozených do továrny.

Také svědek [REDAKCE] vypověděl, že se na pracoviště běžně povídalo o vztahu obžalovaného s poškozenou, sám je viděl na procházce v parku v létě 2010, kdy stáli blízko sebe a povídali si. Obžalovaný ani poškozená mu o jejich vztahu nic neřekli.

K výpovědi svědka [REDAKCE] k bodu II. soud zjistil, že byl přítomen napadení poškozeného [REDAKCE] v továrně společnosti Jihočeská drůbež, s.r.o. ve Vodňanech. Obžalovaný měl v ruce ocílku, poškozený neměl nic, ukazovali na sebe a hádali se. Poškozený odběhl, obžalovaný hodil ocílku, na svědka to působilo tak, že jí vztekale zahodil směrem, kde byl poškozený, takovým způsobem, že to poškozeného nemohlo zasáhnout. Incidentu byla dále přítomna jen [REDAKCE]. K bodu I. uvedl, že se po dobu nejméně šest až sedm měsíců v továrně tradovalo, že obžalovaná a poškozený mají mezi sebou bližší vztah, jemu se nikdy nepsvěřili.

Svědka [REDAKCE] vypověděl, že se mu obžalovaný někdy v polovině roku 2009 svěřil s tím, že má s poškozenou bližší vztah, a sdělil mu, že si posílají milostné SMS. Svědek se s jejich obsahem neseznámil. Svědek uvedl, že neví o tom, že by se v továrně hovořilo o poměru mezi obžalovaným a poškozenou. Vypověděl, že na pracovišti se [REDAKCE] a její manžel k sobě chovali standardně, poškozená a obžalovaný se spolu často bavili.

Z protokolů o ohledání míst činů a z protokolů o prověrce na místě včetně fotodokumentace si soud utvořil představu o tom, kde docházelo k pohlavním stykům mezi obžalovaným a poškozeným. Jedná se o prostor v ul. [REDAKCE] – nedaleko sportovního areálu, kde poškozený označil odhozený použitý kondom, ložnice na adrese [REDAKCE]. Ohledána byla také dílna v provozovně společnosti Jihočeská drůbež, s.r.o. v Radomilické ul. čp. 886, Vodňany. Z protokolu o ohledání místa činu a fotografií je zřejmé, jak je situována dílna, kde došlo k incidentu mezi obžalovaným a poškozeným, jakož i to, jak vypadá ocílka, kterou hodil obžalovaný.

Ze zprávy společnosti Vodňanská drůbež, s.r.o., soud zjistil, že obžalovaný i poškození vykonávali pro tuto společnost práci na základě smlouvy o dílo, všichni byli kladně hodnoceni.

Obžalovaný nebyl projednáván pro přešůpek a nebyl dosud soudně trestán, jak vyplynulo ze zprávy Městského úřadu Vodňany a opisu z evidence rejstříku trestů.

Soud pro nadbytečnost zamítl návrh na provedení důkazů výpisem telekomunikačního provozu obžalovaného a poškozené za období od května do července 2010, neboť důkazy, které byly provedeny, postačují k rozhodnutí ve věci.

Po zhodnocení důkazů, které byly v hlavním líčení provedeny, dospěl soud k závěru, že jednání, kterých se obžalovaných dopustil, nejsou trestnými činy. U jednání, které bylo obžalovanému kladeno v bodě I. obžaloby a v němž byl spatřován pokračující zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku, dílem dokonáný a dílem nedokonáný, spáchaný ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, byla jediným přímým usvědčujícím důkazem výpověď poškozené [REDAKCE] která popsala, kdy, kde a jakým způsobem na ní obžalovaný vynutil pohlavní styky či se o to pokusil. Proti tomu stála výpověď obžalovaného, který připustil, že s poškozenou v průběhu žalovaného období vykonal soulož, a to ve větším počtu, než jak uvedla poškozená, avšak zdůraznil, že se tak stalo ze strany poškozené dobrovolně, v rámci jejich milostného vztahu. Obžalovaný policejnímu orgánu označil některá místa, kde k pohlavním stykům došlo, a také použitý kondom. Ten nebyl podroben expertize. Ostatní důkazy byly nepřímé, jedná se především o výpovědi svědků, jimž se svěřila poškozená či obžalovaný. Soud musel proto velmi pečlivě hodnotit věrohodnost a pravdivost provedených důkazů, a to jak samostatně, tak v souhrnu s ostatními důkazy. Výslech poškozené byl rozdělen do dvou hlavních líčení. U hlavního

líčení dne 25.1.2011 popsala pokus obžalovaného o pohlavní styk v jejím bytě v ul. [REDAKCE] byl to první pokus, jemuž předcházela jedna vynucená soulož. Vypověděla, že do místnosti vstoupil její bratranec [REDAKCE] kterému řekla, že ji obžalovaný již předtím jednou znásilnil a nechce, aby se to opakovalo a aby to bratranec vyzradil. U hlavního líčení dne 15.3.2011 nejdříve uvedla, že svému bratranci řekla všechno, následně vypověděla, že mu o znásilnění nic nesdělila, dozvěděl se to až poté, co obžalovaný zaslal jejímu muži SMS, v nichž oznámil jejich vztah. Uvedla, že bratranec po příchodu do pokoje udeřil obžalovaného, [REDAKCE] nevěděl o tom, že mezi poškozenou a obžalovaným došlo k intimnímu kontaktu. Nepamatuje si, o čem s bratrancem mluvili. Další výrazné rozpory ve výpovědi poškozené soud spatřuje v části, v níž popisovala telefonický kontakt s obžalovaným. Poškozená nejprve uváděla, že obžalovanému netelefonovala ani neposílala SMS, po nahlédnutí do výpisů telekomunikačního provozu, které byly opatřeny v souladu s ustanovením § 88a tr. řád, připustila, že obžalovaného telefonicky kontaktovala, avšak výhradně jen tehdy, předcházeli jeho hovor (byť nepřijatý) či SMS. Nedokázala vysvětlit, jak je možné, že některé její hovory či SMS nejsou nijak časově vázány na hovory a zprávy ze strany obžalovaného. Svědkyně poté toto vysvětlovala tím, že její telefon užíval také manžel [REDAKCE] přestože při hlavním líčení dne 25.1.2011 vyloučila, že by si její telefon půjčoval kdokoliv jiný, manžela nevyjímaje. Pochybnost o věrohodnosti výpovědi poškozené vyvolal poměrně značný rozsah vzájemného telefonického kontaktu, který se neomezoval jen na denní dobu, a také SMS, které jsou ve fotografiích pořízených z displeje telefonu obžalovaného založeny ve spise. V některých zprávách svědkyně vyjadřuje uspokojení nad tím, že má s obžalovaným dobrý vztah, sděluje mu, že si jej nemůže vzít, neboť má rodinu, nechť se netrápí a najde si někoho jiného. Obsah těchto zpráv nijak nesvědčí o tom, že by je psala oběť znásilnění pachateli. Výpověď poškozené se v podstatných bodech rozchází s výpovědí svědka [REDAKCE] jejího manžela. Tento svědek výslovně vyloučil, že by v minulosti někdy užíval telefon poškozené. Dále vyloučil, že by došlo k tomu, aby obžalovaný zůstal v jejich bytě, když poškození odešli na návštěvu ke strýci do horního patra. Poškozená však jako jeden z případů, kdy se obžalovaný neúspěšně pokusil o soulož, popsala situaci, kdy obžalovaného s manželem zanechali ve svém bytě a společně odešli ke strýci. Svědek [REDAKCE] dále vyloučil, že by se poškozená někdy zdržela, když šla za obžalovaným zavřít dveře. Svědek vypověděl, že vždy slyšel zavření dveří a poškozená se vrátila do bytu, nikdy nezůstala venku déle než po dobu nezbytnou k zavření dveří a návratu zpět. Obhajobě obžalovaného, že k pohlavním stykům s poškozenou docházelo s ohledem na jejich vzájemný milostný vztah, svědčí také jednání obžalovaného spočívající v informování manžela poškozené o intimním poměru. Obžalovaný vysvětlil, že poškozenému [REDAKCE] oznámil svůj vztah s poškozenou proto, aby se po téměř dvou letech utajovaného vztahu rozhodlo, s kým bude poškozená žít nadále. Obžalovaný by si musel být dobře vědom toho, že pokud by byly soulože ze strany poškozené nedobrovolné, vystavil by se nebezpečí trestního stíhání. Z výpovědí spolupracovníků obžalovaného a poškozených je zřejmé, že se zakrátko poté, co poškozená začala pracovat ve Vodňanské drůbeži, s.r.o., začalo hovořit o tom, že obžalovaný a poškozená spolu mají poměr. Obžalovaný se se svým vztahem s poškozenou svěřil svědkům [REDAKCE] a [REDAKCE] již v roce 2009. Svědek [REDAKCE] viděl nejméně ve dvou případech vientamskou dvojici (a soud nemá důvod pochybovat o tom, že se jednalo o obžalovaného a poškozenou, neboť jde o místo, které označili jako místo, kde mělo dojít k pohlavním stykům) v blízkosti sportovního areálu ve Vodňanech, přičemž nezaregistroval nic, co by ukazovalo na vyhrocenou situaci. Svědek [REDAKCE] vypověděl, že mu poškozená řekla o zlých úmyslech obžalovaného, které nijak neupřesnila, a obžalovaný mu sdělil, že se mu poškozená líbí a bude jí chtít získat za každou cenu. Vzhledem k výše uvedeným vnitřním rozporům ve výpovědi poškozené, k rozporům mezi výpověďmi poškozené a svědka [REDAKCE] s přihlédnutím k listinným

důkazům, především k záznamu o telekomunikačním provozu, a k výpovědím spolupracovníků obžalovaného a poškozené, dospěl soud k tomu, že výpověď poškozené [REDAKCE] není věrohodná a nelze o ní oprít nepochybný závěr o vině obžalovaného.

Na základě shora uvedeného dospěl soud k závěru, že je nepochybné, že obžalovaný vykonal s poškozenou v době od léta 2009 do konce října 2010 pohlavní styky. Tím je zachována totožnost skutku popsaného v obžalobě s prokázaným skutkovým stavem. Jednalo se však o soulože oboustranně dobrovolné, nevynucené násilím či pohrůzkou násilí ze strany obžalovaného. Jednání obžalovaného popsané v bodě I. obžaloby tedy není trestným činem, a proto soud obžalovaného obžaloby zprostil podle § 226 písm. b) tr. řádu.

Ani v jednání popsaném v bodě II. soud neshledal trestný čin. Výpovědi obžalovaného a poškozeného [REDAKCE] bylo prokázáno, že obžalovaný poškozenému v době od 8.11.2010 do 10.11.2010 odeslal SMS zprávy, v první oznamoval poškozenému, že jeho žena má mimomanželský poměr, v dalších navrhoval setkání. Poškozený výslovně uvedl, že obžalovaný ničím nevyhrožoval, oznámil mu svůj poměr s [REDAKCE] a chtěl situaci řešit. Při telefonickém hovoru obžalovaný sdělil, že má zájem o manželku poškozeného s tím, že může zůstat jen jeden. U poškozeného jednání obžalovaného vyvolalo strach o život a čest rodiny. K napadení poškozeného z výpovědi poškozeného, obžalovaného a svědka [REDAKCE] vyplynulo, že obžalovaný a poškozený se hádali, obžalovaný měl v ruce ocílku, kterou hodil směrem k utíkajícímu poškozenému. Z výpovědi svědka [REDAKCE] je zřejmé, že ocílka byla odhozena tak, že nemohla poškozeného zasáhnout. Přítomni byli kromě obžalovaného a poškozeného ještě [REDAKCE] a [REDAKCE]. V odhození ocílky soud proto nespátňuje spáchání trestného činu, a to z následujících důvodů. V úvahu by připadal přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1 tr. zákoníku, avšak ke spáchání nedošlo na místě, které je přístupné veřejnosti, ani před nejméně třemi osobami současně přítomnými. Nejde ani o přečin ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 tr. zákoníku, neboť z provedených důkazů nevyplývá úmysl obžalovaného zasáhnout poškozeného odhozenou ocílkou a způsobit mu tak zranění. V souhrnu jednání obžalovaného popsané pod bodem II. nenaplní znaky skutkové podstaty trestného činu, a to ani přečinu vydírání podle § 175 odst. 1 tr. zákoníku, neboť obžalovaný nenutil poškozeného násilím ani pohrůzkou násilí, aby něco konal, opominul nebo trpěl. Obžalovaný poškozenému nevyhrožoval. Telefonický hovor, kde uváděl, že jednu ženu může mít jen jeden muž, soud považuje za podnět k řešení vzniklé situace, nikoli za výhrůžku smrtí. Proto soud obžalovaného podle § 226 písm. b) tr. řádu obžaloby zprostil i ohledně jednání popsaného pod bodem II.

O náhradě škody soud nerozhodoval, neboť žádný z poškozených nárok na náhradu škody proti obžalovanému neuplatnil.

Poučení: Proti tomuto rozsudku je přípustné odvolání do osmi dnů od doručení opisu rozsudku prostřednictvím Okresního soudu ve Strakoniciích ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích.

Rozsudek může odvoláním napadnout

- a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku
- b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká,
- c) zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci
- d) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo proto, že takový výrok učiněn nebyl.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce, toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody, má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh, a to ve lhůtě, v níž může podat odvolání obžalovaný. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a obhájce.

Odvolání musí být ve lhůtě, v níž je lze podat, nebo v další lhůtě stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocih je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného.

Ve Strakonících dne 8.4.2011

Za správnost vyhotovení:
Markéta Fürbachová

JUDr. Lenka Krumlová, v.r.
předsedkyně senátu

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud ve Strakonících rozhodl samosoudkyně JUDr. Lenkou Krumlovou v hlavním líčení konaném dne 21.3.2011, t a k t o :

Obžalovaný

nar. [redacted] ve [redacted] trvale bytem [redacted] toho času bytem [redacted]

se podle § 226 písm. b) tr.ř. **zprošťuje obžaloby pro skutek, že**

dne 7.11.2010 v době od 19:00 hodin do 20:00 hodin ve Strakonících, v ul. [redacted] v kotelně domu [redacted] nejprve poškozeného [redacted] nar. [redacted] přistrčil ke zdi a znemožnil mu odchod zpět na pokoj, poté mu řekl, že je hezký kluk a začal jej proti vůli poškozeného osahávat přes oděv na prsou a na přirození, následně mu stáhl kraťasy a přes výslovný nesouhlas, kdy poškozený řekl „ať na to kašle“, že není na kluky, jej obviněný uchopil oběma rukama kolem boků za zadek, strčil si pohlavní úd poškozeného do svých úst a započal na poškozeném vykonávat orální pohlavní styk, na což poškozený reagoval tak, že obviněného se snažil od sebe opakovaně odstrčit, nejprve lehce a následně silněji, a řekl obviněnému, že se mu to nelíbí a aby přestal, což obviněný akceptoval a dalšího jednání zanechal, přičemž k vyvrcholení u poškozeného nedošlo,

kvalifikovaný v obžalobě jako přečin znásilnění podle § 185 odst. 1 trestního zákoníku

neboť v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem.

O d ů v o d n ě n í :

Po provedeném dokazování v hlavním líčení dospěl soud k závěru, že žalovaný skutek není trestným činem, a proto bylo rozhodnuto zprošťujícím rozsudkem.

Obžalovaný, ač byl k hlavním líčením řádně a včas předvolán, se bez omluvy nedostavil (byl přítomen jen vyhlášení rozsudku), a proto soud dle § 202 odst. 2 tr. řádu konal hlavní líčení v jeho nepřítomnosti a přečetl jeho výpověď z přípravného řízení. Obžalovaný vypověděl, že poškozený [redacted] bydlel dne 7.11.2010 na ubytovně v [redacted] ve [redacted]. Obžalovaný s ním šel kolem 19:00 hodiny přiložit do kotelny, cestou mu obžalovaný navrhl orální sex, poškozený na to nic neříkal, obžalovaný měl tedy za to, že s návrhem souhlasí. Uchopil poškozeného za hýždě, stáhl mu kraťasy a vložil si jeho penis do úst. Po několika vteřinách jej poškozený vyzval, aby svého jednání zanechal a lehce obžalovaného odstrčil do ramen. Obžalovaný přestal, poškozený se oblékl a odešel. Obžalovaný se mu několikrát omluvil. Obžalovaný uvedl, že neutil na poškozeného násilí.

Poškozený [redacted] vypověděl, že dne 7.11.2011 přespával první noc na ubytovně ve Strakonici, [redacted]. Obžalovaný jej kolem 19.00 hodin vyzval, aby s ním šel do kotelny přiložit. Cestou mu řekl, že jej „vykouří“, svědek to pochopil jako vtip, proto na to nereagoval. V kotelně stál u zdi, obžalovaný jej začal osahávat na těle, poškozený se ptal, co bíbne. Obžalovaný poškozeného chytil za hýždě a přitlačil asi 10 cm ke zdi, stáhl mu kraťasy a sál mu penis. Poškozený mu říkal, že se mu to nelíbí, že není na kluky a lehce jej odstrkoval do ramen, poté jej odstrčil silněji, načež obžalovaný svého jednání zanechal. Poškozený má za to, že obžalovaný slova poškozeného a lehké odstrkování nevnímal, postřehl až silnější odstrčení. Poškozený nekřičel o pomoc, neboť byl v šoku. V důsledku toho měl poškozený psychické potíže, byl hospitalizován v psychiatrické léčebně ve Lnářích po dobu dvou týdnů.

Podrobnou představu o ubytovně a o kotelně, kde došlo k žalovanému jednání, si soud učinil z protokolu o ohledání místa činu a fotodokumentace.

K osobě obžalovaného bylo z opisu z rejstříku trestů a z níže citovaných rozhodnutí zjištěno, že byl v minulosti opakovaně soudně trestán. Naposledy byl odsouzen trestním příkazem zdejšího soudu ze dne 26.4.2010 sp.zn. 20T 51/2010 za trestný čin úvěrového podvodu podle § 250b odst. 1 trestního zákona účinného do 31.12.2009 k trestu odnětí svobody na 8 měsíců s podmíněným odkladem jeho výkonu na zkušební dobu v trvání 2 roky, trestní příkaz nabyl právní moci dne 3.11.2010. Trestním příkazem zdejšího soudu ze dne 23.4.2009 č.j. 3T 100/2009-41, pravomocným dne 24.11.2009, byl odsouzen za trestný čin krádeže podle § 247 odst. 1 písm. e) tr. zákona k trestu odnětí svobody na 6 měsíců s podmíněným odkladem jeho výkonu na zkušební dobu v trvání 2 roky. Usnesením ze dne 8.1.2010 č.j. 3T 100/2009-51 bylo dle § 419 trestního zákoníku rozhodnuto, že obžalovaný zbytek uloženého trestu nevykoná. Rozsudkem Okresního soudu ve Strakonici ze dne 13.1.2004 č.j. 18T 54/2003-196, pravomocným dne 1.4.2004, byl obžalovaný uznán vinným trestnými činy omezování osobní svobody podle § 231 odst. 1 tr. zákon, vydírání podle § 235 odst. 1, odst. 2 písm. c) v jednočinném souběhu s trestným činem ublížení na zdraví podle § 221 odst. 1 tr. zákona a znásilnění podle § 241 odst. 1 tr. zákona a odsouzen k úhrnnému nepodmíněnému trestu odnětí svobody na 3 roky se zařazením do věznice s ostrahou a k trestu propadnutí věci. Trest odnětí svobody vykonal dne 24.1.2009. Vězeňskou službou ČR byl za dobu výkonu trestu hodnocen kladně. Obžalovaný byl v minulosti projednáván pro přestupky, jak vyplynulo ze zprávy Městského úřadu ve Strakonici.

Provedenými důkazy bylo prokázáno, že dne 7.11.2010 v kotelně domu čp. [redacted] v [redacted] obžalovaný osahával na těle poškozeného [redacted] stáhl mu kraťasy, vložil si jeho penis do úst a započal vykonávat orální pohlavní styk. Z výpovědi poškozeného je zřejmé, že s takovým jednáním obžalovaného nesouhlasil. Tento skutkový stav je nepochybný. Z výpovědi obžalovaného i poškozeného vyplynulo, že obžalovaný svůj úmysl vykonat na poškozeném orální pohlavní styk avizoval již při cestě do kotelny, poškozený na to nijak nereagoval. Poškozený vysvětlil, že na návrh obžalovaného nic

neříkal proto, že jej považoval za žert. Lze proto věřit obžalovanému, že v tu chvíli neměl důvod domnívat se, že poškozený s jeho návrhem nesouhlasí. Poškozeného uchopil za hýždě a několik (ne více než 10 cm) jej přistrčil ke zdi, pak přistoupil k dotykům na těle poškozeného, reagoval poškozený tím, že se mu to nelíbí. Obžalovaný mu stáhl kalhoty a s orálním pohlavním stykem, z výpovědi obžalovaného i poškozeného je zřejmé, že obžalovaný nevnímal výzvu poškozeného k zanechání uvedeného jednání ani lehké odstrčení. Na důraznější odstrčení do ramen, obžalovaný ihned reagoval ukončením pohlavního styku.

Přečinu znásilnění podle § 185 odst. 1 trestního zákoníku se dopustí ten, kdo jiného násilím nebo pohrůžkou násilí nebo pohrůžkou jiné těžké újmy donutí k pohlavnímu styku. Orální styk je zcela nepochybně pohlavním stykem ve smyslu citovaného ustanovení. Soud musel posoudit, zda obžalovaný donutil poškozeného k tomuto pohlavnímu styku násilím, pohrůžkou násilí nebo pohrůžkou jiné těžké újmy. Obžalovaný poškozenému ničím nevyhrožoval. Soud se tedy zabýval tím, zda jednání obžalovaného představovalo násilí proti poškozenému. Násilím se podle soudní praxe rozumí použití fyzické síly za účelem překonání vážně míněného odporu znásilňované osoby a realizace pohlavního styku proti její vůli, násilí musí být prostředkem nátlaku na vůli poškozeného. Postrčení poškozeného o deset centimetrů soud považuje spíše za opření poškozeného obžalovaným, a nesplňuje znaky násilí ve smyslu § 185 tr. zákoníku. Poškozený uvedl, že jej obžalovaný držel za hýždě a bránil mu tak v odchodu. Avšak na první nepochybný projev vážně míněného odporu poškozeného obžalovaný ukončil orální pohlavní styk a umožnil poškozenému odejít. Obžalovaný nepostrčil poškozeného a nedržel jej za hýždě proto, aby překonal jeho vážně míněný odpor a dosáhl pohlavního styku orální formou. Provedené důkazy svědčí o tom, že obžalovaný nepřekonával odpor poškozeného, nesouhlas si uvědomil až v okamžiku silnějšího odstrčení a vzápětí pohlavní styk ukončil. Soud po zhodnocení výše uvedeného, a to jak reakce poškozeného na návrh obžalovaného i později na vlastní jednání obžalovaného, tak reakce obžalovaného na chování poškozeného, dospěl k závěru, že jednání obžalovaného nenaplnuje znaky skutkové podstaty přečinu znásilnění podle § 185. Obžalovaný nesprávně vyhodnotil mlčení poškozeného na návrh orálního sexu. Poškozený pro obžalovaného nedostatečně důrazně projevil svůj nesouhlas s pohlavním stykem s obžalovaným. Přestože soud chápe, že poškozený byl ve stavu, kdy nebyl schopen adekvátně reagovat na jednání obžalovaného, nelze toto přikládat k tíži obžalovanému a jeho jednání posuzovat jako vynucení pohlavního styku na poškozeném násilím. Na tomto závěru nemění nic ani skutečnost, že obžalovaný byl v minulosti za trestný čin znásilnění potrestán rozsudkem zdejšího soudu sp.zn. 18T 54/2003. Z těchto uvedených důvodů soud obžalovaného zprostil obžaloby podle § 226 písm. b) tr. řádu.

Poučení: Proti tomuto rozsudku je přípustné odvolání do osmi dnů od doručení opisu rozsudku prostřednictvím Okresního soudu ve Strakonících ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích.

Rozsudek může odvoláním napadnout

- a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku
- b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká,
- c) zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci
- d) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo proto, že takový výrok učiněn nebyl.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce, toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody, máť toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh, a to ve lhůtě, v níž může podat odvolání obžalovaný. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a obhájce.

Odvolání musí být ve lhůtě, v níž je lze podat, nebo v další lhůtě stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného.

Ve Strakonících dne 21.3.2011

Za správnost vyhotovení:
Markéta Fürbachová

JUDr. Lenka Krumlová, v.r.
samosoudkyně

